

2015

BIULETYN nr 28

W „Biuletynie” nr 28:

- 2015 - czternasty rok działalności Klubu VM
- Wstęp Prezesa Klubu VM
- Nadzwyczajne Walne Zebranie Sprawozdawczo-Wyborcze
 - + szczegółowy program
 - + sprawozdania członków Zarządu Klubu VM
- List do Klubu VM - pierwszy w nowym 2015 roku
- 152. rocznica wybuchu Powstania Styczniowego
- Z wizytą w Centrum Weterana Działań Poza Granicami Państwa
- Narodowy Dzień Pamięci Żołnierzy Wyklętych
 - wystawa plenerowa w Kudowie-Zdroju
- Święto 10. Warszawskiego Pułku Samochodowego
- 70. rocznica zakończenia walk o Kołobrzeg
- Pamiętamy... 5. rocznica katastrofy smoleńskiej
- Święto Narodowe Konstytucji 3 Maja
- 70. rocznica zakończenia II wojny światowej
- 221. rocznica bitwy pod Racławicami
- Złot Kawalerów Orderu Wojennego Virtuti Militari pod Racławicami
- Zawody i Finał XX Ogólnopolskiego Konkursu Historycznego i VII Olimpiady Tematycznej „Losy żołnierza i dzieje oręża polskiego”
- Flaga USA dla płk. Bolesława Siemiątkowskiego
- *Warto Wiedzieć*: Zagłoba w bombowcu – niezwykle losy Mieczysława Pawlikowskiego
- *Zauważone na Wakacjach*: Zapomniany pomnik w Dziwnowie
- *Odeszli na Wieczną Wartę*:
 - + płk Tadeusz Kowalski
 - + ppłk Stanisław Ślesicki
 - + mjr Teofil Nadratowski
 - + kpt. Zygmunt Kultys
 - + Mieczysław Edward Szpyra
- STATUT KLUBU VM – tekst jednolity

2015 - czternasty rok działalności Klubu VM

„Główka” kalendarza ściennego Klubu VM na 2015 rok. Projekt: R. Tryka

Mamy nadzieję, że kalendarz ścienny na 2015 rok spodobał się naszym Członkom. Jest on jednak szczególnie adresowany do tych wszystkich zapomnianych (albo niedoinformowanych), którzy podczas różnych uroczystości, spotkań i innych mniej, i bardziej oficjalnych okazji pomijają fakt, że 11 listopada, to nie tylko Narodowe Święto Niepodległości, ale i Święto Orderu Virtuti Militari.

Jak co roku, wysłać będziemy do Was, drogie Koleżanki i drodzy Koledzy, tradycyjnie, kartki urodzinowe. Niech ten skromny wyraz naszej pamięci będzie dla Was miłym dodatkiem do wszystkich serdeczności. Tegorocznym Jubilatam życzymy serdecznie jak najwięcej życzliwości wokół, dobrego samopoczucia i radości na co dzień.

Projekt: L. Tryka

Wstęp

Szanowni Członkowie Klubu VM
Drodzy Czytelnicy

Podczas Walnego Zjazdu padło wiele ciepłych słów pod adresem naszego Klubu VM, spotkaliśmy się z wieloma wyrazami szacunku i uznania dla naszej pracy. Za wszystkie serdeczne słowa dziękowaliśmy i niniejszym raz jeszcze bardzo dziękujemy.

Chciałbym - w imieniu własnym i całego naszego Zgromadzenia – złożyć niniejszym serdeczne, żołnierskie wyrazy wdzięczności Panu Wicepremierowi, Ministrowi Obrony Narodowej Tomaszowi Siemoniakowi, Sekretarzom Stanu w MON: Pani minister Beacie Oczkiewicz i Panu ministrowi Maciejowi Jankowskiemu oraz Radcy Generalnemu w MON Panu Krzysztofowi Sikorze. Dziękuję też panu płk. Jerzemu Gutowskiemu, który jako Dyrektor Departamentu Wychowania i Promocji Obronności MON, zawsze okazywał nam życzliwość, zrozumienie i konkretną pomoc. Mamy nadzieję, że ta życzliwa nam Instytucja, utrzyma swój życzliwy do nas stosunek również po zmianach strukturalnych i przemianowaniu na Departament Komunikacji Społecznej MON. Mieliśmy okazję poznać się z Dyrektorem DKS MON Panią Beatą Białą. Krótka - ze względu na okoliczności - rozmowa i wymiana opinii pozwala nam mieć nadzieję, że tak właśnie będzie i możemy liczyć na współpracę w pełnym zrozumieniu dla naszej pracy. DKS MON i naszego Klubu VM są spójne w wielu aspektach. Witamy panią Dyrektor Beatę Białą, gratulujemy objęcia nowego stanowiska i życzymy wszelkiej pomyślności.

Pozostając w tym klimacie podsumowań i refleksji, spowodowanych naszym Walnym Zjazdem, pozwolę sobie wyrazić też serdeczne słowa podziękowań pod adresem Pani prof. Aleksandry Skrabacz, Dyrektora Wojskowego Centrum Edukacji Obywatelskiej, które kontynuuje tradycje Domu Wojska Polskiego i Domu Żołnierza Polskiego m.in. również właśnie w kwestii wsparcia i współpracy z Klubem VM. Początki naszej współpracy przypadły na lata, kiedy dyrektorem DWP/DŻP był Pan Dariusz Matlak, bardzo nam życzliwy i podchodzący do trudnym spraw z wielką wyrozumiałością, spokojem i znajdujący najlepsze rozwiązania. Potem współpracowaliśmy z Panem Radomirem Korsakiem, który podtrzymał wcześniejsze deklaracje dot. udzielania nam pomocy i realizował wydane decyzje. Cieszymy się, że również kierowana przez Panią Skrabacz instytucja jest naszym sprzymierzeńcem i że współpraca jest kontynuowana. Dziękujemy Pani Dyrektor za konkretne wsparcie. Przy tej okazji, z głębi serca, wyrażamy serdeczne podziękowanie oddanym naszej pracy, oddelegowanym do pracy w Klubie VM, żołnierzowi i pracownikowi Wojskowego Centrum Edukacji Obywatelskiej.

W grudniu ubiegłego roku działalność Wojskowego Centrum Edukacji Obywatelskiej, jako dziedziczącego tradycje wspomnianych już Domu Wojska Polskiego i Domu Żołnierza Polskiego w działalności edukacyjno-patriotycznej, spotkało się z uznaniem Szefa Urzędu ds. Kombatantów i Osób Represjonowanych. Pan Minister dr Jan Stanisław Ciechanowski przychylnie ustosunkował się do wniosku Klubu VM, opracowanego z inicjatywy i we współdziałaniu z oddelegowanymi do pracy w Klubie VM pracowników WCEO, i uhonorował Wojskowe Centrum Edukacji Obywatelskiej Medalem PRO PATRIA. Jest to wyróżnienie dla pełnej pasji i zaangażowania pracy wielu pracowników d. Domu Wojska Polskiego, d. Domu Żołnierza Polskiego i Wojskowego Centrum Edukacji Obywatelskiej. Jesteśmy głęboko przekonani o zasadności tej decyzji. Jest dla nas wielką satysfakcją i przyjemnością, że mogliśmy przyczynić się do przyznania tego zaszczytnego wyróżnienia instytucji z tak chlubnymi - sięgającymi 1918 roku - tradycjami w dziedzinie krzewienia patriotyzmu i popularyzacji tradycji orężnych Wojska Polskiego.

Pragnę podziękować również Szefowi Sztabu Generalnego Panu gen. Mieczysławowi Gocułowi, Szefowi Zarządu P-1 Sztabu Generalnego Panu gen. bryg. Krzysztofowi Domżałskiemu wraz z panem płk. Stanisławem Łozińskim. Cieszymy się też, że nasza współpraca z szefami oraz żołnierzami i pracownikami Wojewódzkich Sztabów Wojskowych i Wojskowych Komend Uzuppełnień na terenie całego kraju układa się coraz efektywniej, w atmosferze pełnego zrozumienia i życzliwości.

Dziękujemy serdecznie Szefowi Kancelarii Premiera, Panu Ministrowi Tomaszowi Arabskiemu oraz Panu Ministrowi Jackowi Cichockiemu. Dalej, Dowódcy Garnizonu

Warszawa Panu gen. bryg. dr. Wiesławowi Grudzińskiemu, Panu płk. Andrzejowi Śmietanie, płk. dypl. Tomaszowi Dominikowskiemu i ppłk. Leszkowi Szczśniakowi. Jesteśmy bardzo wdzięczni, że naszą, dotychczas tymczasową, siedzibę w 10. Warszawskim Pułku Samochodowym możemy już uznać za stałą. To dla nas wyraz szacunku, najwyższej akceptacji, uznania i jako żołnierzy Wojska Polskiego - mimo, że już dawno emerytowanych - przyjęcia do społeczności Jednostki, tak często okazującej nam swoją przyjaźń, życzliwość, zrozumienie i cierpliwość.

Bardzo gorące wyrazy wdzięczności kierujemy do Urzędu ds. Kombatantów i Osób Represjonowanych z Szefem Urzędu Panem Ministrem dr. Janem Stanisławem Ciechanowskim na czele oraz do Pani Minister Bożeny Żelazowskiej i pracowników Urzędu. Również szczególne słowa uznania i wdzięczności składamy Szefowi Wojskowej Służby Zdrowia Panu gen. bryg. Piotrowi Dziegielewskiemu, wszystkim szefom wojskowych placówek medycznych oraz Panu płk. dr. n. med. Jackowi Trepto, któremu wielu schorowanym Kawalerów VM często zawdzięcza życie.

Nie jesteśmy jedynym stowarzyszeniem kombatanckim w kraju, jest wiele prężnie działających. Ale jesteśmy jedynym stowarzyszeniem zrzeszającym Damy i Kawalerów Orderu Wojennego Virtuti Militari o zasięgu ogólnopolskim, a nawet, można powiedzieć, światowym (skoro są u nas koledzy z Kanady, Francji, USA i Niemiec). Organizacją skupiającą weteranów odznaczonych tym orderem w tak liczny składzie, i zawsze tak było. Z pewnością też nie ma drugiej takiej organizacji, której wszyscy członkowie zarządu mają średnio... 92 lata.

Praw natury nie zmienimy, ilość członków naszego Klubu VM coraz szybciej się zmniejsza, nam ubywa sił. A mamy jeszcze tak dużo do zrobienia... Dlatego tak cenna jest dla nas wymierna pomoc i rzeczywiste wsparcie. Gestów dobrej woli bywa bardzo wiele, ale często na tym się kończy. Dlatego tak bardzo cenimy sobie i wyrażamy wdzięczność wszystkim tym, którzy nas rzeczywiście wspierają.

*Prezes Klubu VM
płk w st. spocz. Zygmunt Łabędzki „Łoś”*

**NADZWYCZAJNE WALNE ZEBRANIE
SPRAWOZDAWCZO-WYBORCZE
Stowarzyszenia-Klubu Kawalerów Orderu Wojennego
Virtuti Militari
II grudnia 2014 rok**

Zarząd Klubu VM podczas posiedzenia Walnego Zjazdu. Od lewej: płk w st. spocz. Danuta Gałkova, płk w st. spocz. Tadeusz Kowalski, płk w st. spocz. Zygmunt Łabędzki, płk w st. spocz. Bronisław Maciaszczyk, płk w st. spocz. Bolesław Siemiątkowski

W dniu 11 grudnia 2014 roku w Warszawie w sali konferencyjnej Hotelu „Łazienkowski” przy ul. 29 Listopada 3 odbyło się **Nadzwyczajne Walne Zebranie** członków zwyczajnych Stowarzyszenia-Klubu Kawalerów Orderu Wojennego Virtuti Militari zwołane w trybie nadzwyczajnym zgodnie z §14 Statutu Klubu VM.

Statut Klubu VM zobowiązuje Zarząd do zwoływania nadzwyczajnego zebrania co cztery lata, zgodnie z tym wymogiem, zebranie takie powinno odbyć się w 2015 roku. Ze względu jednak na pilne sprawy związane z działalnością Klubu VM, a przede wszystkim wprowadzenia korekt w Statucie oraz konieczności dokonania zmian personalnych w składzie zarządu i komisji (wybory, uzupełnienie składu), Zarząd zdecydował o zorganizowaniu walnego zgromadzenia nieco wcześniej, tak, aby kolejny, nowy rok działalności rozpocząć z nowymi, aktualnymi uzgodnieniami i decyzjami, tak ważnych dla wykonywania zadań bieżących.

Obrady otworzył Prezes płk w st. spocz. Zygmunt Łabędzki, który powitał przybyłych na spotkanie Koleżanki i Kolegów, dziękując serdecznie za obecność, a tym samym wysiłek, jakim niewątpliwie dla ok. 90-latków było pokonanie kilku godzin podróży. Spośród 150 członków Klubu VM, przybyło 25 osób. Wpływ na niską frekwencję miał niewątpliwie stan zdrowia członków Klubu VM, wynikający głównie z bardzo zaawansowanego już wieku, ale również prawdopodobnie pora roku, niesprzyjająca starszym osobom nie tylko w wychodzeniu z mieszkania, a tym bardziej podróżom. Tym szczególnej właśnie Prezes

dziękował tym, którzy przybyli do Warszawy z daleka. W tym miejscu, serdecznie dziękujemy wszystkim za bardzo miły i liczny odzew na nasze zaproszenie. Dziękujemy za telefony, listy i e-maile.

SZCZEGÓŁOWY PROGRAM

I część

Nadzwyczajne Walne Zebranie

Prowadzenie: płk Zygmunt Łabędzki, ppłk Tomasz Bieniak, mjr Włodzimierz Tryka

Godz. 10.00

- powitanie uczestników zebrania
- przedstawienie członków Zarządu
- przeliczenie, informacja o ilości obecnych na zebraniu osób
- odczytanie „Protokołu nr 1” dot. nieważności *Nadzwyczajnego Walnego Zebrania* w terminie pierwszym
- przerwa

Godz. 10.30

- powitanie gości
- kontynuowanie zebrania (II termin, po przerwie)
- wręczenie podziękowań członkom wspierającym Klubu VM:
 - Jackowi Piłatowiczowi
 - Lilianie Tryce
 - mjr. Włodzimierzowi Tryce
- powrót do spraw przedmiotowych *Nadzwyczajnego Walnego Zebrania* - wybór sposobu głosowania nad uchwałami (jawne/tajne)
- wybór Przewodniczącego i Protokolanta *Zebrania* (propozycja: przewodnicząca zebrania: płk Danuta Gałkova, protokolant: Kornelia Błaszczuk) - głosowanie
- powołanie *Komisji Skrutacyjnej* (propozycja: mjr Włodzimierz Tryka, Jacek Piłatowicz) - głosowanie
- przedstawianie sprawozdań Zarządu Klubu VM:
 - Prezes płk Zygmunt Łabędzki
 - Przewodniczący Komisji Socjalnej płk Tadeusz Kowalski
 - Wiceprezes płk Bolesław Siemiątkowski
 - Skarbnik płk Bronisław Maciaszczyk
 - Członek Komisji Rewizyjnej płk Henryk Ratyna
- dyskusja i wolne wnioski

UCHWAŁY – głosowanie:

1. Podjęcie *Uchwały nr 1* o udzieleniu absolutorium dla ustępującego Zarządu Klubu VM.
2. Podjęcie *Uchwały nr 2* w sprawie odwołania Członków Zarządu Klubu VM pełniących funkcję Członka Zarządu do dn. 11 grudnia 2014 r.
3. Podjęcie *Uchwały nr 3* w sprawie odwołania Członków Komisji Rewizyjnej Klubu VM pełniących funkcję Członka Komisji do dn. 11 grudnia 2014 r.

4. Podjęcie *Uchwały nr 4* w sprawie powołania nowych Członków Zarządu Klubu VM - zgłaszanie kandydatur do Zarządu Klubu VM.
5. Podjęcie *Uchwały nr 5* w sprawie powołania nowych Członków Komisji Rewizyjnej - zgłaszanie kandydatur do Komisji Rewizyjnej Klubu VM.
6. Odczytanie tekstu jednolitego (po proponowanych zmianach) *Statutu* Klubu VM.
7. **Podjęcie *Uchwały nr 6* w sprawie zmiany *Statutu* Klubu VM i przyjęcia tekstu jednolitego *Statutu* Klubu VM.**

Zamknięcie obrad. Ogłoszenie przerwy do godziny 12.30.

II część

Doroczne Spotkanie Integracyjne

Prowadzenie: płk Zygmunt Łabędzki, mjr Włodzimierz Tryka, Liliana Tryka

Godz. 12.20

- przybycie zaproszonych gości

Godz. 12.30

- rozpoczęcie spotkania, występ chóru
- przywitanie gości
- wręczenie wyróżnień od Klubu VM:
 - grawerka z repliką Orderu VM dla Tomasza Siemoniaka ministra Obrony Narodowej
 - grawerka z repliką Orderu VM: dla Jana Stanisława Ciechanowskiego szefa Urzędu ds. Kombatantów i Osób Represjonowanych
 - Odznaka Honorowa Klubu VM dla Beaty Oczkowicz podsekretarza stanu w MON
 - Odznaka Honorowa Klubu VM dla Bożeny Żelazowskiej zastępcy szefa Urzędu ds. Kombatantów i Osób Represjonowanych
 - Odznaka Honorowa Klubu VM płk. Dariusza Kulety szefa Wojewódzkiego Sztabu Wojskowego z Warszawy
- wystąpienia gości

Godz. 12.45

- prezentacja i zapowiedź występu chóru
- występ chóru
- podziękowanie za występ i przekazanie pamiątkowych dyplomów oraz książek dla kierownika chóru p. Katarzyny Bonieckiej i młodzieży

Godz. 13.00

- podsumowanie zebrania - informacja o bieżącej działalności Klubu VM i realizowanych przedsięwzięciach
- informacja i podziękowanie za współpracę z instytucjami i jednostkami wojskowymi
- zakończenie spotkania, zaproszenie Dam i Kawalerów Orderu Wojennego Virtuti Militari oraz zaproszonych gości na uroczysty obiad

Ok. godz. 14.30

Zakończenie uroczystości.

Sprawozdania członków Zarządu Klubu VM

Prezes płk Zygmunt Łabędzki przedstawił kierunki działalności Zarządu i poprosił członków Zarządu o przedstawienie sprawozdań.

Jako pierwszy wystąpił **płk Tadeusz Kowalski** - przewodniczący komisji socjalno-zdrowotnej, który przedstawił zebrany aktualny stan współpracy z resortem obrony narodowej w kwestiach dotyczących: uregulowań w zakresie korzystania Kawalerów VM z wojskowej służby zdrowia, w tym korzystania z wizyt lekarskich i pod względem dostępu - w pierwszej kolejności – do szpitali i uzdrowisk. Przedstawił również sytuację w kwestiach pomocy z transportem, zabezpieczeniem umundurowania oraz współpracą z Wojskowymi Sztabami Wojewódzkimi i Wojskowymi Komendami Uzupełnień.

płk Tadeusz KOWALSKI

Sprawy socjalne i zdrowotne - dział kierunkowy dotyczący pracy na rzecz Dam i Kawalerów Orderu Wojennego Virtuti Militari. Na czele tego działu stał kpt. Jerzy Bartnik. W początkowym okresie kadencji pracy Zarządu Klubu VM objęto działaniem następujące problemy:

- *załatwianie spraw związanych z uzyskaniem przyspieszonych skierowań na leczenie sanatoryjne (w latach 2010-2011 chętnych na wyjazdy było jeszcze spora ilość);*
- *załatwianie dla dość dużej grupy osób spraw związanych z hospitalizacją i leczeniem laboratoryjnym. Szczególnie były podjęte starania w placówkach wojskowej służby zdrowia. Szczególnie od roku 2006 dobrze układała się współpraca z przychodnią CePeLek. Większość członków korzystała z tej przychodni szczególnie przy ul. Koszykowej. Duże zasługi położył Dyrektor płk rez. dr Włodzimierz Kuźma, który zorganizował system poza kolejką. Wszyscy Kawalerowie VM otrzymali klubowe, uprawniające do przyjęcia poza kolejnością, „książeczki zdrowia” i legitymacje.*

Trudniejsza była natomiast sytuacja w terenie w poszczególnych województwach, wynikało to z utrudnionym dotarciem do wszystkich. Mimo tych trudności Zarząd starał się różnymi drogami pomagać naszym Kolegom.

W związku z wprowadzeniem w Siłach Zbrojnych nowego ceremoniału wojskowego zatwierdzonego przez Ministra Obrony Narodowej, Dowództwa Garnizonów mają obowiązek pomocy przy pochówku Kawalerów VM i wystawiania asysty honorowej. W związku z powyższym Zarząd Klubu VM został zobowiązany do wydawania zgody na pochówek zgodnie z ceremoniałem oraz zgody na pochówek na cmentarzu wojskowym na Powązkach. Według takich zasad prowadzone były prace w zakresie spraw socjalnych, zdrowotnych.

Następnie głos zabrał płk Bolesław Siemiątkowski, wiceprezes Klubu VM. Przedstawił sprawy dotyczące uczestniczenia przez Zarząd w uroczystościach rocznicowych zarówno państwowych jak i resortowych, podkreślił również uczestnictwo w spotkaniach o charakterze patriotyczno-edukacyjnym z młodzieżą szkolną, kadrą i pracownikami Wojska Polskiego.

- 1) Płk mgr inż. Bolesław Siemiątkowski od roku 2007 jest wiceprezesem Klubu Kawalerów Orderu Wojennego Virtuti Militari. W okresie od kwietnia 2006 roku do końca 2012 był ponadto skarbnikiem Klubu i wykonywał dokumentację finansową Klubu, księgowaną przez opłacaną księgową i akceptowaną przez urząd skarbowy.
- 2) W imieniu Klubu złożył szereg ofert wydawniczych na Zeszyty Historyczne i na Biuletyn Klubu [wnioski na dotację – przyp. red.] oraz dokonał rozliczeń odnośnych dotacji z Departamentem Wychowania i Promocji Obronności MON i z Zarządem m. st. Warszawy.
- 3) Napisał książkę i jako jej autor, w uzgodnieniu z Prezesem Klubu Panem płk. Zygmuntem Łabędzkiem, złożył ofertę wsparcia przez MON realizacji zadania publicznego pn. wydanie przez Klub książki pod tytułem „Twierdzą nam będzie każdy próg – moja wojna”, dokumentującej ochotnicze w Służbie Zwycięstwu Polski, Związku Walki Zbrojnej i w Armii Krajowej oraz w Ruchu Oporu AK, działania wojenne Kresowiaków, walczących o Polskę na Kresach. Również niepodległościowe działania autora w PRL.
Dziękujemy MON za współfinansowanie wydania tej książki, umożliwiające jej rozdawnictwo, które kontynuujemy spełniając zadania wychowawcze i historyczne wobec społeczeństwa.
- 4) W okresie sprawozdawczym, w mundurze pułkownika, na swój koszt, przewiózł własnym samochodem i złożył około 50 wieńców i wiązanek z biało-czerwonych kwiatów z szarfą Klubu VM, podczas pogrzebów oraz ogólnopolskich i resortowych uroczystości rocznicowych: przed Grobem Nieznanego Żołnierza, przed pomnikiem Marszałka J. Piłsudskiego, przed pomnikiem Polskiego Państwa Podziemnego i Armii Krajowej, pomnikiem Powstania Warszawskiego, pomnikiem gen. Grota-Roweckiego, Bramą Straceń na stokach Cytadeli Warszawskiej, pomnikiem Olszynki Grochowskiej, pomnikiem Sybiraków, pomnikiem Osadników Wojskowych, przed tablicami [upamiętniającymi] niosących pomoc Powstańcom Warszawy, poległych żołnierzy 3. Dywizji Piechoty im. Romualda Traugutta, w tym poprzez ppor. Janinę Błaszczuk uhonorowanych Orderem Wojskowym Virtuti Militari, rodzin osadników wojskowych – syberyjskich zesańców.
- 5) W mundurze z udziałem Prezesa i członków Zarządu Klubu uczestniczył w rocznicowych i pogrzebowych mszach oraz w spotkaniach: u Prezydenta RP, Ministra Obrony Narodowej, Biskupa Polowego Wojska Polskiego, Marszałka Sejmu, Szefa Urzędu ds. Kombatantów i Osób Represjonowanych, prezydenta m. st. Warszawy, Marszałka Województwa Mazowieckiego, Dowództwie Garnizonu Warszawa, 10. Warszawskim Pułku Samochodowym i wielu spotkaniach integracyjnych Klubu VM.
- 6) Uczestniczył w szkoleniach organizowanych przez Departament Wychowania i Promocji Obronności MON.
- 7) Redagował roczne sprawozdania ze współpracy naszego Klubu z wojskiem.
- 8) Uczestniczył w przeprowadzeniu inwentaryzacji sprzętu użytkowanego w naszym Klubie.

- 9) *Współ z Prezesem i członkami Zarządu Klubu VM 2-krotnie brał udział w Sali Wielkiej Zamku Królewskiego w Warszawie w dekorowaniu Laureatów Ogólnopolskiego Konkursu i Olimpiady „Losy żołnierza i dzieje oręża polskiego”.*
- 10) *Otrzymał podziękowanie od Wojskowego Centrum Edukacji Obywatelskiej na ręce Prezesa Klubu VM płk. Zygmunta Łabędzkiego za bezpośredni udział oraz spotkanie z uczestnikami Zawodów Strzeleckich „O srebrne muszkiety” w Bydgoszczy, kontynuujące historie i chlubne tradycje oręża polskiego.*
- 11) *Otrzymał podziękowanie, iż z ramienia Klubu VM uczestniczył w pracach komisji konkursowej dzielnicowego konkursu historycznego „Kawalerowie Orderu Wojennego Virtuti Militari. Na straży wolności i Honoru”.*

W następnej kolejności głos zabrał skarbnik Stowarzyszenia płk w st. spocz. Bronisław Maciaszczyk i płk w st. spocz. Henryk Ratyna członek Komisji Rewizyjnej. Płk Maciaszczyk przedstawił zebranym sprawozdanie finansowe za 2013 i 2014 rok. Ukazał wpływy do budżetu Zarządu i wydatki poniesione na działalność statutową Klubu VM. Płk Ratyna potwierdził, za Komisję, sprawozdanie finansowe wskazując w swym wystąpieniu na rzetelność opracowania, w zgodzie ze stanem faktycznym.

płk Bronisław MACIASZCZYK

Działalność finansowa Klubu VM prowadzona była w ramach istniejących możliwości finansowych bez etatowo w oparciu o społeczną pracę Zarządu i zgodnie z aktualnie obowiązującymi przepisami dla Stowarzyszeń – posiadających osobowość prawną, jak też w ramach oszczędnej gospodarki środkami społecznymi i zgodnie z realizacją zawartych umów społecznych oraz możliwości pracy społecznej i wiedzy leciwych Dam i Kawalerów Orderu VM. Ważnym elementem godnym szczególnego podkreślenia była pomoc finansowa Ministerstwa Obrony Narodowej i m. st. Warszawy, za którą jesteśmy bardzo wdzięczni.

Realizacja zawartych umów o dotacje była realizowana prawidłowo i zostały one rozliczone przez Klub VM terminowo i bez uwag. Bilanse były corocznie zatwierdzane przez Zarząd Klubu VM i kontrolowane przez Komisję Rewizyjną, a uwagi komisji w ramach istniejących możliwości Zarządu usuwane.

Środki finansowe Klubu VM opierają się o wpłaty członkowskie i zawarte umowy dotacyjne. Z tych wpływów realizowane są nasze zadania i są corocznie rozliczane, a umowy z dotacjami i składki członków wspierających podlegają bardzo szczegółowo sprawdzeniu w oparciu o przedstawione rachunki i faktury oraz sprawozdania finansowe.

Koszty działalności statutowej wynikają z realizacji zawartych umów z poszczególnymi zlecającymi i są rozliczane w oparciu o rachunki lub faktury i roczne sprawozdania finansowe, przekazane do akceptacji zgodnie z zawartymi umowami. W sprawozdaniach rozliczeniowych omawiane są szczegółowo osiągnięte rezultaty z wykonania tych zadań. W 2013 roku dzięki przeprowadzce z al. Niepodległości 141 do Jednostki Wojskowej przy ul. 29 Listopada znacznie obniżyły się nam koszty administracyjne, a w tym głównie koszty czynszu, ogrzewania, prądu i wody.

Rodzaje wydatków z działalności statutowej:

1. Druk biuletynów i zeszytów historycznych
2. Spotkania integracyjne (Święta kombatanckie, wojskowe i religijne)
3. Nekrologi, wieńce i kwiaty
4. Dopłaty (refundacje) do sprzętu medycznego tj. ortopedycznego, aparatów słuchowych, optycznych
5. Dopłaty do usług lekarskich i specjalistycznych
6. Zapomogi losowe

Rodzaje wydatków administracyjnych:

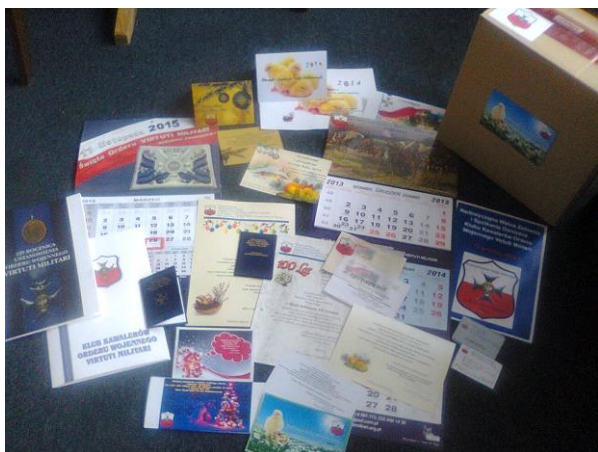
1. Meble biurowe i specjalistyczne
2. Kserokopiarki – tonery i tusze
3. Telefony komórkowe i stacjonarne
4. Usługa internetowa
5. Monitory do komputerów i ich serwis
6. Komputery – serwis, modernizacja
7. Materiały biurowe
8. Znaczki i koperty pocztowe itp.

Sumując całość zadań polityki finansowej należy podkreślić, że mimo wielu niedomagań Klub VM nie ma żadnych długów ani opóźnień w realizacji swoich zobowiązań. Do minusów należy wymienić to, że tylko około 75% członków opłaca składki i to, że opłacane są z dużym opóźnieniem. W 2013 roku składki opłaciło tylko 98 osób, natomiast w roku 2014 do końca listopada składki zapłaciło tylko 74 członków. Koszt spotkania integracyjnego na 1 osobę wynosi około 56 zł, a wysłania jednej paczki kosztuje ponad 100 zł. Należy tu podkreślić wielkie zaangażowanie i wysiłek członków Zarządu Klubu w zapewnieniu środków finansowych z dotacji i od osób wspierających. Są to sumy, bez których Klub nie mógłby funkcjonować. To zaangażowanie i osobista interwencja Pana Prezesa spowodowała podwojenie środków w 2014 roku od osób wspierających, co zapewni funkcjonowanie Klubu w najbliższych latach.

W uzupełnieniu sprawozdań z działalności Klubu VM należy dodać kilka słów o codziennej, bieżącej pracy administracyjnej i logistycznej członków wspierających, dzięki której Klub VM istnieje i dzięki której może prowadzić swą działalność. O umowach teleinformatycznych, zakupach biurowych, stałej modernizacji sprzętu biurowego i informatycznego, transporcie, współdziałaniu z instytucjami i jednostkami wojskowymi, o sprawach interwencyjnych, których się podejmujemy i opracowywaniu oraz sporządzaniu wniosków awansowych (w ubiegłym roku opracowano ponad 70 takich dokumentów) itd., itd. Na Zjeździe zabrakło też czasu na omówienie realizowanych zadań tzw. „redakcyjnych”. Są to wszystkie zadania, które wymagają wymyślenia, opracowania wszystkich tekstów, począwszy od pism, przez życzenia urodzinowe, dyplomy, podziękowania, po teksty informacyjne na stronę internetową, czy do naszych wydawnictw: „Biuletynu” i „Zeszytów Historycznych”. Przepisywanie rękopisów, opracowywanie wspomnień i biogramów. To również projekty graficzne, tzw. szata graficzna wszystkiego, co ukazuje się drukiem – od zwykłego pisma, przez materiały akcydensowe (kalendarze, legitymacje, karty okolicznościowe) i znaki graficzne (logo) po publikacje itp.

Staramy się dbać o estetykę i jak najwyższy poziom merytoryczny wszystkich wykonywanych zadań; jest zdecydowana różnica między periodykami z pierwszych lat naszej działalności, a aktualnymi. Znajduje to uznanie wśród odbiorców – za wszystkie karty pocztowe i listy z życzliwymi słowami podziękowań oraz uznania serdecznie dziękujemy - trudno o skuteczniejszą motywację do dalszej pracy.

Do powyższych należy dodać jeszcze paczki spożywcze, medale i statuetki pamiątkowe, organizację spotkań i zjazdów członków Klubu VM, spotkań z młodzieżą szkolną i kadrą Wojska Polskiego. Także korespondencję, dystrybucję, uczestnictwo w uroczystościach i ich rejestrację fotograficzną. Dbałość o wizerunek Stowarzyszenia i popularyzacja tradycji Virtuti Militari, krzewienie ducha i edukacja patriotyczna. Wreszcie, co istotne w naszej codziennej pracy, również dbałość o estetykę siedziby Klubu VM - naszej „wizytówki”, a więc - aranżacja wnętrza z uwzględnieniem odpowiedniej symboliki historyczno-patriotycznej.

Wydawnictwa, akcydensy oraz medale od Klubu VM przygotowywane corocznie, od 2009 roku, dla 120 laureatów Ogólnopolskiego Konkursu Historycznego i Olimpiady Tematycznej „Losy żołnierza i dzieje oręża polskiego”, których Klub VM jest Patronem Honorowym

P.T. Klubu Kawalerów
Wirtuti Militari
w Warszawie

Serdce miłe dziękuję za przysłany
egzemplarz „Biuletynu...” Stowarz-
szenia Klubu Kawalerów VM.

Egzemplarz ten jest ciekawy
i bardzo opracowany. Pozna-
łam sobie tak napisac', bo
wiele lat pracowałam jako
redaktor w wydawnictwie PZWS.

Cieszę się, że „Biuletyn”
będzie „wychodził”

Z podziękowaniem
Danuta Prystor

Mamy nadzieję, że Autorka listu nie będzie miała nam za złe, że się pochwaliliśmy...
Oby więcej takich przemyślnych listów i wyrazów doceniania i szanowania naszej społecznej pracy ☺
- postaramy się na nie zasłużyć. Dziękujemy!

Po przedstawieniu sprawozdań odczytano tekst jednolity (po proponowanych zmianach) Statutu Klubu VM (treść statutu na ostatnich stronach niniejszego „Biuletynu”). Po zapoznaniu wszystkich obecnych członków Klubu VM z nowym statutem, podjęto (po głosowaniu) Uchwałę nr 6 w sprawie zmiany Statutu Klubu VM i przyjęcia tekstu jednolitego Statutu Klubu VM.

Doroczne Spotkanie Integracyjne

Po przerwie, w drugiej części spotkania, Damy i Kawalerowie VM mieli zaszczyt gościć przedstawicieli Ministra Obrony Narodowej: podsekretarza stanu Beatę Oczkowicz, podsekretarza stanu Macieja Jankowskiego wraz z Radcą Generalnym-Koordynatorem w MON Krzysztofem Sikorą, gen. bryg. Kazimierza Domżańskiego ze Sztabu Generalnego WP, Dowódcę Garnizonu Warszawa gen. bryg. Wiesława Grudzińskiego i dowódców zaprzyjaźnionych jednostek wojskowych. Ponadto, w imieniu Szefa Urzędu do spraw

Kombatantów i Osób Represjonowanych na uroczyste spotkanie przybyła Pani Bożena Żelazowska wraz z doradcą prof. Leszkiem Markuszewskim. W imieniu Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego przybył płk Jacek Gawryszewski wraz z płk. Adamem Gwiazdowiczem.

Prezes płk Zygmunt Łabędzki powitał gości, podziękował im za to, że „mimo nawału pracy znaleźli czas, aby spotkać się bohaterami minionej wojny”. W imieniu Zarządu odczytał akty nadania i wręczył Odznaki Honorowe Klubu VM minister Beacie Oczkowicz i minister Bożenie Żelazowskiej. Następnie, w imieniu Ministra Obrony Narodowej Tomasza Siemoniaka głos zabrał minister Maciej Jankowski który odczytał zebranym list okolicznościowy skierowany do wszystkich Dam i Kawalerów VM.

Za zakończenie części oficjalnej, prezes Klubu VM i członkowie Zarządu wręczyli członkom wspierającym: Lilianie Tryce, Jackowi Piłatowiczowi i mjr. Włodzimierzowi Tryce, okolicznościowe graweriony wraz z dyplomami w uznaniu zasług i wieloletnią pracę na rzecz Stowarzyszenia.

Uroczystość została uświetniona występem chóru szkolnego AMO LIBERTATEM z Gimnazjum Nr 2 im. Kawalerów Virtuti Militari pod kierunkiem pani Katarzyny Bonieckiej, który zaprezentował wiązkę piosenek patriotycznych. Występ został przyjęty przez kombatantów i zaproszonych gości bardzo ciepło i ze wzruszeniem, młodych wykonawców nagrodzono owacją na stojąco.

Na zakończenie płk Zygmunt Łabędzki podziękował Zarządowi i członkom wspierającym za pracę i zaangażowanie, a następnie zaprosił wszystkich do wspólnej pamiątkowej fotografii i na uroczysty obiad.

Ok. godz. 14.30.

Zakończenie uroczystości.

**Liliana Tryka, płk Zygmunt Łabędzki, Jolanta Wojtaś-Zapora
- kierownik Oddziału Kultury WCEO, mjr Włodzimierz Tryka**

Zarząd Klubu VM wyraża serdeczne słowa współczucia Panu mjr. Włodzimierzowi Tryce z powodu śmierci Mamy. Tym bardziej, kierujemy pełne szczególnej wdzięczności słowa podziękowań za wysiłek i zorganizowanie Zjazdu, którego termin tak nieszczęśliwie splótł się z czasem osobistego smutku, żałoby i przygotowań ceremonii pogrzebowej Najbliższej Osoby. Dziękujemy.

Pierwszy list do Klubu VM w nowym 2015 roku

Warszawa, 19 stycznia 2015 r.

Szanowny Pan
płk w st. spocz. Zygmunt ŁABĘDZKI
PREZES
Stowarzyszenia-Klubu Kawalerów
Orderu Wojennego Virtuti Militari

Szanowny Panie Pułkowniku,

jest mi niezmiernie miło zwrócić się do Pana Pułkownika z pierwszym pismem w bieżącym roku, którego treść mam przyjemność rozpocząć nie tylko od życzeń zdrowia i wszelkiej pomyślności w Nowym Roku 2015, ale przede wszystkim - od serdecznych gratulacji w związku z decyzją Walnego Zgromadzenia Dam i Kawalerów Orderu VM dotyczącą podjęcia uchwały o wyborze dotychczas działającego Zarządu na kolejną kadencję 4 lat.

Stanowi to wyraz wdzięczności i świadczy o uznaniu kompetencji w działalności Pana i innych członków Zarządu, jak również o wielkim zaufaniu, pokładanych nadziei i wiary w dalszą efektywność Państwa działania. Jak znaczny jest w tym sukcesie osobisty Pana udział świadczy fakt, że członkowie Zarządu Klubu VM, najbliżsi współpracownicy, zdecydowali - jednomyślnie - o ponownym powierzeniu Panu funkcji prezesa Klubu VM. Serdecznie gratuluję Panie Prezesie!

Proszę też przyjąć wyrazy uznania i gratulacje za organizację i przeprowadzenie Nadzwyczajnego Walnego Zebrania, które odbyło się w grudniu ub. roku. Dziękując za zaproszenie, przepraszam raz jeszcze i żałuję, że nie mogłam wziąć udziału w spotkaniu. Przekazane mi relacje i opinie od innych uczestników są bardzo pochlebne i pełne uznania za koncepcję, sprawny przebieg i atmosferę, na którą niewątpliwie wpływ miała interesująca oprawa artystyczna i udział młodzieży.

Cieszę się, że Wojskowe Centrum Edukacji Obywatelskiej mogło współuczestniczyć w organizacji i realizacji tego ważnego przedsięwzięcia, a tym samym mieć w tym sukcesie również swój skromny udział.

Proszę przyjąć serdeczne pozdrowienia oraz życzenia jak najwięcej powodów do satysfakcji i powodzenia w pracy kierowanego przez Pana Zespołu.

Pozdrawiam serdecznie Pana i wszystkich Członków Zarządu Klubu VM.

Dyrektor
Wojskowego Centrum Edukacji Obywatelskiej
prof. nadzw. dr hab. Aleksandra Skrabacz

Usatysfakcjonowani udanym Zjazdem i uspokojeni faktem, że wreszcie udało się usankcjonować prawnie, w Krajowym Rejestrze Sądowym, niezbędne zmiany w Statucie Klubu VM, przystąpiliśmy do realizacji zadań.

Rok 2015 przyniósł dni dobre i trudne. Te trudne związane były przede wszystkim z chorobą i odejściem na Wieczną Wartę naszego Przyjaciela płk. w st. spocz. Tadeusza Kowalskiego. Bardzo nam Go brakuje, pozostanie na zawsze w naszych sercach i pamięci. I nie jest to jedynie zwrot okolicznościowy...

Rok 2015, to oczywiście wiele „okrągłych” rocznic, a wraz z nimi niemało wzruszeń i emocji związanych z naszym udziałem w uroczystościach i spotkaniach wspomnieniowych. Ze względu na ubywające siły i pogarszający się stan zdrowia, nie we wszystkich udało nam się uczestniczyć, ale jeśli tylko warunki i samopoczucie były sprzyjające, reprezentowaliśmy nasze środowisko i Klub VM, umundurowani, wszędzie tam, gdzie to tylko było możliwe. Staramy się przypominać o historii orderu Virtuti Militari, kołaczemy do drzwi naszych władz wojskowych i państwowych dopominając się inicjatyw i decyzji upamiętniających czyny polskiego żołnierza, pamięć i szacunek.

Pamiętamy też o naszej polskiej młodzieży – zaproszeniom na spotkania staramy się nigdy nie odmawiać. Dzięki inicjatywie naszych członków wspierających, na stałe, od lat, pracujących w Klubie VM, nawiązujemy coraz bliższą współpracę z placówkami oświatowymi, z konkretnymi szkołami i - co nas bardzo cieszy - z instytucjami i organizacjami działającymi na rzecz popularyzacji i upowszechniania wiedzy o naszych współczesnych żołnierzach, uczestnikach działań wojskowych poza granicami kraju. Mamy już pierwsze wspólne inicjatywy i projekty, będziemy pisali o nich na łamach biuletynów. Społeczna akcja edukacyjna „Szacunek i Wsparcie”, to również dla nas miejsce do działania.

SZACUNEK I WSPARCIE

Staramy się „iść z duchem czasu”, dlatego też coraz częściej korzystamy z korespondencji drogą elektroniczną, coraz częściej odwiedzamy profile społecznościowe, dzięki czemu udaje nam się podtrzymywać kontakty nie tylko w kraju, ale i za granicą. Obserwujemy też coraz większe zainteresowanie naszą stroną internetową. I choć czasami trudno dotrzymać tempa, mobilizujemy wszystkie własne siły (a czasami i naszych rodzin, przyjaciół), dokładamy starań, poświęcamy czas, aby sprostać postawionym celom i zadaniom naszego Stowarzyszenia. A jest dla kogo pracować. I nie chodzi tu tylko o ponad 130 członków naszego Klubu, bo chociaż jest to dla nas dla nas grupa priorytetowa, to za nami przecież tradycja, tradycja oręza polskiego, a przed nami – całe rzesze młodego pokolenia, którym trzeba tę tradycję przekazać. A „tradycja zobowiązuje”, jak głosiło niedawne hasło resortu obrony narodowej. My o tym wiemy doskonale.

It

152 rocznica wybuchu Powstania Styczniowego

24 stycznia 2015 roku płk Bolesław SIEMIĄTKOWSKI reprezentował Klub VM w uroczystości patriotycznej w Parku im. gen. Romualda Traugutta w Warszawie z okazji 152. rocznicy wybuchu Powstania Styczniowego. Zaproszenie do udziału w uroczystości skierowało do Klubu VM Muzeum Niepodległości oraz Zarząd Główny Stowarzyszenia Szarych Szeregów, którzy zorganizowali uroczystość we współpracy i porozumieniu z Ministerstwem Obrony Narodowej. Uroczystościom towarzyszyła wojskowa asysta honorowa wystawiona przez Kompanię Reprezentacyjną Wojska Polskiego oraz poczty sztandarowe organizacji kombatanckich i harcerskich.

Po wystąpieniach historycznych oraz Apelu Pamięci nastąpiło składanie wieńców i wiązanek pod Pomnikiem-Krzyżem Romualda Traugutta i członków Rządu Narodowego straconych 5 sierpnia 1864 roku. Płk Bolesław Siemiątkowski złożył okolicznościową wiązanek od Dam i Kawalerów Orderu Wojennego Virtuti Militari.

Powstanie Styczniowe oceniane jest jako największy zryw narodowo-wyzwoleńczy Polaków przeciwko rosyjskiemu zaborcy. Swym zasięgiem objęło cały kraj, a następnie tereny Litwy, Białorusi i Ukrainy. Trwało do jesieni 1864 roku, zaś utworzone „państwo podziemne” funkcjonowało jeszcze w 1865 roku. W kwietniu 1864 roku aresztowano przywódcę powstania Romualda Traugutta i innych członków Rządu Narodowego. Cztery miesiące później stracono ich na stokach Cytadeli Warszawskiej. Ostatni oddział partyzancki księdza Stanisława Brzóska, działający na Podlasiu, został rozbity w kwietniu 1865 roku.

Powstanie Styczniowe było najdłużej trwającym i najbardziej masowym ruchem niepodległościowym XIX wieku. Jego bilans był tragiczny: kilkadziesiąt tysięcy poległych lub straconych przez Rosjan, 38 tys. osób zesłanych na Syberię. Ponadto, władze carskie przeprowadziły wzmożoną rusyfikację ziem polskich i skonfiskowały majątki uczestników powstania.

Mimo klęski, powstanie przyczyniło się do wewnętrznego umocnienia Polaków, więzi i poczucia tożsamości narodowej, stanowiło ważny moment w tworzeniu się nowoczesnego narodu. Rodacy wykazali się umiejętnością organizowania skutecznego aparatu państwowego w najtrudniejszych warunkach - struktury organizacyjne z tamtego okresu były doświadczeniem, z którego korzystali twórcy państwa podziemnego podczas II wojny światowej.

Powstanie umocniło świadomość narodową i miało znaczący wpływ na dążenia niepodległościowe następnych pokoleń.

It

Z wizytą w Centrum Weterana Działań Poza Granicami Państwa

24 lutego 2015 roku delegacja Stowarzyszenia-Klubu Kawalerów Orderu Wojennego Virtuti Militari w składzie: płk w st. spocz. Zygmunt Łabędzki, płk w st. spocz. Danuta Gałkova, płk w st. spocz. Tadeusz Kowalski, płk w st. spocz. Bolesław Siemiątkowski, płk w st. spocz. Bronisław Maciaszczyk, ppłk w st. spocz. Henryk Ratyna oraz członkowie wspierający złożyła wizytę w Centrum Weterana Działań Poza Granicami Państwa.

W spotkaniu weteranów z okresu II wojny światowej z Dyrektorem Centrum Weterana płk. Leszkiem Stępnem i pracownikami uczestniczył płk Sławomir Filipczak, Dyrektor Departamentu Spraw Socjalnych MON.

Spotkanie rozpoczęło przy *Pomniku Żołnierzy Poległych w Misjach i Operacjach Wojskowych Poza Granicami Państwa*. Goście wysłuchali krótkiej informacji o okolicznościach i historii powstania pomnika, następnie oddali hołd Poległym Żołnierzom i złożyli wiązaną kwiatów z załączoną symboliczną wstęgą orderową Virtuti Militari, jako wyraz wyjątkowego uznania i szacunku. Zaproszeni goście zapoznani zostali z historią misji wojskowych poza granicami kraju i ze wzruszeniem zwiedzili Salę Tradycji, gdzie w imieniu wszystkich Dam i Kawalerów zrzeszonych w Kubie VM, odczytany został i przekazany na ręce płk. Leszka Stępnia uroczysty list.

Kolejna część spotkania była okazją do bliższego poznania, przywołania żołnierskich wspomnień i refleksji. Płk Leszek Stępień omówił też obszar działań Centrum Weterana i główne jego zadania. Szczególne zainteresowanie wywołał jeden z tematów, zajmujący ważne miejsce w działalności zarówno Centrum Weterana, jak i Klubu VM, a mianowicie praca edukacyjno-historyczna w aspekcie wychowania obywatelskiego i patriotycznego młodzieży, w poszanowaniu rodzimej tradycji oraz zrozumienia i szacunku dla współczesnej służby Żołnierza Polskiego.

Na zakończenie tego wyjątkowego, żołnierskiego spotkania pokoleniowego, Dyrektor Centrum Weterana wręczył Prezesowi Klubu VM pamiątkowy medal.

Gospodarze Centrum Weterana podkreślali wyjątkowość spotkania jako szczególnej lekcji patriotyzmu i niezapomnianego przeżycia. „Wspomnienia można przeczytać, ale usłyszeć je bezpośrednio od osoby, która była uczestnikiem wydarzeń, jest niesamowite i nieporównywalne z żadnym innym przekazem” - powiedział płk Leszek Stępień.

Prezes Klubu VM podziękował płk. Leszkowi Stępnowi za zaproszenie i spotkanie. Przywołując raz jeszcze słowa życzeń i gratulacji zawarte w przekazanym wcześniej liście, wyraził wolę wsparcia Centrum Weterana w podejmowanych przedsięwzięciach i gotowość do współpracy.

lt

29 maja – Dzień Weterana **Szacunek i Wsparcie**

Weterani działań poza granicami kraju, Żołnierze!

Przyjmijcie od nas - starych żołnierzy, którzy znają zapach prochu i smak żołnierskiego życia, doświadczonych tak boleśnie tragicznymi losami naszej Ojczyzny, ale i znających nieporównywalny z niczym smak zwycięstwa i żołnierskiej przyjaźni - życzenia zdrowia, szczęścia osobistego, wzajemnego wsparcia oraz szacunku i wdzięczności od społeczeństwa za Waszą trudną służbę, ryzyko i poświęcenie dla dobra naszej Ojczyzny, za Waszą gotowość. Jakże często służycie tam, gdzie inni szukają ratunku, skąd inni szukają ucieczki!

Zawsze, a szczególnie w Dniu Waszego Święta, jesteśmy z Wami myślami, a nasze serca biją wraz z Wszymi. Wspominamy z uznaniem i wdzięcznością również tych, którzy odeszli na Wieczną Wartę – Cześć Ich Pamięci!

Niech poczucie dobrze spełnionego zadania, żołnierskie przyjaźnie, miłość i wsparcie od najbliższych będą dla Was źródłem siły, wytrwałości, dumy i satysfakcji.

*Z żołnierskim pozdrowieniem
oraz wyrazami najwyższego uznania za kunszt i wzorową służbę,
w imieniu własnym
oraz naszych Koleżanek i Kolegów*

*Zarząd Stowarzyszenia -
Klubu Kawalerów Orderu Wojennego
VIRTUTI MILITARI*

Co roku, 29 maja, jesteśmy w sposób szczególny myślami i sercami z naszymi żołnierzami. Żołnierskiego szczęścia, Koledzy!

Projekt: R. Tryka

Narodowy Dzień Pamięci Żołnierzy Wyklętych

1 marca 2015 roku z okazji Narodowego Dnia Pamięci Żołnierzy Wyklętych, w całym kraju odbyły się uroczystości patriotyczne z udziałem władz państwowych i wojskowych.

Fot. WCEO

Organizatorem warszawskich uroczystości upamiętniających „Żołnierzy Wyklętych” był Urząd do spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych. Wojskową asystę honorową podczas uroczystości wystawił Batalion Reprezentacyjny WP.

Klub VM reprezentowany był przez wiceprezesa płk. w st. spocz. Bolesława Siemiątkowskiego, który uczestniczył w uroczystościach przed Grobem Nieznanego Żołnierza, w Kwaterze „Łączka” na Powązkowskim Cmentarzu Wojskowym przed symboliczną mogiłą ofiar reżimu komunistycznego (w kwaterze „Ł” umieszczonych zostało 36 brzoźowych krzyży, które symbolizują zidentyfikowane ofiary zbrodni), przed tablicą na ścianie Aresztu Śledczego przy ul. Rakowieckiej nr 37 upamiętniającą więźniów politycznych, żołnierzy AK i polskich formacji na Zachodzie oraz działaczy niepodległościowych zamordowanych przez reżim komunistyczny w latach 1945-1956 (tu wykonano wyroki m. in. na rtm. Witoldzie Pileckim i gen. Auguście Fieldorfie „Nilu”) oraz Przed Pomnikiem Żołnierzy Wyklętych przy ul. Żołnierzy Wyklętych w Dzielnicy Bemowo.

Narodowy Dzień Pamięci Żołnierzy Wyklętych został ustanowiony w 2011 roku. Pierwszy marca jest dniem szczególnie symbolicznym dla Żołnierzy Wyklętych, tego dnia w 1951 r. wykonany został wyrok śmierci na kierownictwie IV Komendy Zrzeszenia Wolność i Niezawisłość.

lt

Wystawa plenerowa
„W Hołdzie Żołnierzom Niezlomnym. Odzyskiwani Bohaterowie”
w Kudowie-Zdroju

Fot. Liliana Tryka

Święto 10. Warszawskiego Pułku Samochodowego im. Stefana Starzyńskiego

13 marca 2015 roku 10 Warszawski Pułk Samochodowy im. Stefana Starzyńskiego obchodził swoje święto. Zainaugurowała je msza święta odprawiona w Katedrze Polowej WP przez biskupa polowego WP Józefa Guzdka i kapelana Pułku ks. płk. Krzysztofa Wylężka, z udziałem ustawionego przy ołtarzu pocztu sztandarowego Pułku. W Eucharystii licznie uczestniczyli żołnierze, byli żołnierze oraz pracownicy wojska. Podczas nabożeństwa Klub VM reprezentował płk w st. spocz. Zygmunt Łabędzki.

W drugiej części tego uroczystego dnia, na terenie Jednostki odbył się okolicznościowy apel z udziałem zaproszonych gości. Po wprowadzeniu na plac apelowy pododdziałów Pułku i kompanii honorowej, mjr Robert Powroźnik, pełniący obowiązki Dowódcy Uroczystości, złożył meldunek Dowódcy Garnizonu Warszawa Panu gen. bryg. dr. Wiesławowi Grudzińskiemu, a poczet flagowy dokonał podniesienia flagi państwowej na maszt.

Jako pierwszy głos zabrał Dowódca Pułku Pan płk Tomasz Dominikowski, który podziękował wszystkim gościom za liczne przybycie. Wśród gości znaleźli się przedstawiciele środowisk kombatanckich, wśród nich reprezentujący Klub VM prezes płk w st. spocz. Zbigniew Łabędzki i wiceprezes płk w st. spocz. Bolesław Siemiątkowski wraz z członkami wspierającymi działalność Klubu VM, a także przewodniczący Środowiska AK „GURT” Pan mjr dr Ryszard Boreński z Małżonką.

Na trybunę honorową zaproszeni zostali szefowie i przedstawiciele jednostek, i instytucji wojskowych, m.in. Pani prof. nadz. dr hab. Aleksandra Skrabacz, dyrektor współpracującego od wielu lat z 10 wpsam - kontynuującego tradycje i działalność Domu Wojska Polskiego - Wojskowego Centrum Edukacji Obywatelskiej. Warto w tym miejscu wspomnieć, że 10. Warszawski Pułk Samochodowy ma swoją pieśń, a słowa do niej napisał były pracownik Domu Wojska Polskiego, Leon Łochowski.

Pieśń

10 Warszawskiego Pułku Samochodowego im. Stefana Starzyńskiego

Słowa: L. Łochowski

Muz.: W. Sawicki

O, Matko-Polsko, pod swoim Sztandarem
Staje przy Tobie Pułk Dziesiąty nasz.
W codziennym trudzie z serc żołnierskich żarem
Będziem dla Ciebie czujnie trzymać straż!
Żołnierskich dróg niech strzeże Bóg.
Warszawski Pułku, Sztandar wznieś!
Składamy Ci u świętych stóp,
Ojczyzno nasza Honor, Cześć!
Stefan Starzyński i Warszawskie Dzieci
Ofiarnej służby ukazują wzór.
Czy dzień pochmurny, czy nam słońce świeci -
Do taktu serca gra motorów chór!
Żołnierskich dróg niech strzeże Bóg.
Warszawski Pułku, Sztandar wznieś!
Składamy Ci u świętych stóp
Ojczyzno nasza Honor, Cześć!

Święto Pułku, to tradycyjnie święto Żołnierzy, Pracowników i Sympatyków Pułku, czas i miejsce serdecznych rozmów, wspomnień, ale i czas, kiedy rodzą się wspólne pomysły i plany. A przede wszystkim, to - jak co roku - perfekcyjnie zorganizowana uroczystość wojskowa, przeprowadzona zgodnie z ceremoniałem, z wielką dbałością o szczegóły organizacyjne, elegancją i dbałością o atmosferę.

Patronem Pułku **jest Stefan Starzyński (1893-1944)**, działacz niepodległościowy, polityczny i społeczno-gospodarczy, ekonomista, publicysta, żołnierz WP (major rezerwy, mianowany 1 stycznia 1934 r.). W latach 1934-1939 komisarz prezydent Warszawy, autor planu rozbudowy i modernizacji stolicy, obrońca Warszawy w 1939 r. **Odznaczony m.in. Krzyżem Srebrnym Orderu Wojennego Virtuti Militari (24 września 1939 r.).**

10. Warszawski Pułk Samochodowy im. Stefana Starzyńskiego jest jednostką logistyczną, przeznaczoną do realizacji zadań transportowych na rzecz instytucji centralnych MON, Sztabu Generalnego Wojska Polskiego i Dowództwa Garnizonu Warszawa. W strukturze pułku znajdują się pododdziały transportowe, diagnostyczno-remontowe oraz specjalistyczne przeznaczone do zabezpieczenia funkcjonowania i ochrony macierzystej jednostki.

Oprócz swoich zasadniczych zadań służbowych, Pułk realizuje szereg przedsięwzięć mających na celu kultywowanie tradycji orężnych i popularyzację Wojska Polskiego w bardzo szerokim zakresie. Działania te kierowane są przede wszystkim do młodego pokolenia, uczniów i harcerzy. Służy temu współpraca w ramach działalności edukacyjno-wychowawczej ze szkołami, drużynami harcerskimi, organizacjami pozarządowymi i partnerami społecznymi.

Święto Pułku, którego rodowód sięga 1953 roku, zostało ustanowione decyzją Ministra Obrony Narodowej w 1996 roku dla zachowania w pamięci dokonań żołnierzy wojsk samochodowych, a także dla podkreślenia więzi Pułku ze społeczeństwem Warszawy. W ubiegłym roku Jednostka obchodziła Jubileusz 60-lecia.

10 Warszawski Pułk Samochodowy należy do najlepszych jednostek zabezpieczenia logistycznego polskiej armii. Podkreśla to – nadane czterokrotnie (w latach 1994, 1995, 2002, 2010) - wyróżnienie Pułku Znakiem Honorowym Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej.

Zarząd i członkowie Klubu VM dziękują serdecznie Dowódcy płk. Tomaszowi Dominowskiemu za udzielane wsparcie, pamięć i zaproszenie do udziału w uroczystości Jednostki, która tak godnie nosi imię Kawalera Orderu Virtuti Militari. W święcie, z którym utożsamiają się całym sercem i traktują jak własne, zapewniając niezmiennie o swojej życzliwości i poparciu dla podejmowanych przedsięwzięć, szczególnie tych z obszaru tematów bliskich również Klubowi VM, tj. edukacyjno-patriotycznych, podejmowanych z myślą o kultywowaniu tradycji i popularyzacji wojska oraz kształtowaniu pozytywnego wizerunku armii i postaw proobronnych społeczeństwa.

Z okazji Święta Pułku, gratulujemy dokonań, uznania i wzorowej służby. Życzymy wszelkiej pomyślności zawodowej i powodzenia w sprawach osobistych.

(w tekście wykorzystano informacje ze strony internetowej i folderu 10 wpsam)

70. rocznica zakończenia walk o Kołobrzeg

W dniu 17 marca 2015 r. w Kołobrzegu odbyły się rocznicowe uroczystości upamiętniające 70. rocznicę zakończenia walk o miasto.

Uroczystości pod patronatem i z udziałem Prezydenta RP Bronisława Komorowskiego rozpoczęła Msza św. w intencji poległych i żyjących uczestników walk o miasto oraz zaślubin z morzem.

Tu na tych ulicach 70 lat temu toczyła się walka na śmierć i życie. Tu nie było obserwatorów. By wygrać ludzie płacili sobą, swoim życiem. Historia naszej Ojczyzny jest pisana niezwykłymi chwilami i nie wolno się tego wyrzekać. Jest Bałtyk jej niezwykłym znakiem. Kiedy mówimy o tych zaślubinach kołobrzeskich nie wolno nie widzieć tych pierwszych w Pucku, kiedy zmartwychwstawaliśmy. Kiedy 18 marca 1945 kończyła walka ludzie powtórzyli ten znak. Słowo zaślubiny na szczęście ciągle znaczy w Polsce wiele. Dzisiaj to świętujemy, powiedział Bp E. Dajczak, biskup ordynariusz diecezji Koszalińsko-Kołobrzeskie.

Po zakończeniu liturgii przemaszerowano w asyście Kompanii Reprezentacyjnej Wojska Polskiego na plac przed ratuszem miejskim, gdzie odbyło się zgromadzenie patriotyczne. Po powitaniu gości przez Prezydenta Miasta Janusza Gromka głos zabrał uczestnik walk o Kołobrzeg płk Jan Szyszkowski:

Wojsko Polskie utworzone na terenie Związku Sowieckiego w 1943 roku składało się z wziętych do niewoli i wywiezionych na Sybir mieszkańców Kresów Wschodnich po wrześniu 1939 roku. W tragicznych bojach na Wale Pomorskim poległo 17 tys. żołnierzy. Tu w Kołobrzegu 18 marca 1945 roku kpr. Franciszek Niewidziajło zdjął z dłoni obręczkę i rzucił ją w morze.

W uroczystościach wzięli udział m.in. uczestnicy walk o Kołobrzeg, władze samorządowe, przedstawiciele rządu i parlamentarzyści. Prezydent RP podkreślił, że trzeba wspominać dramatyczną, dzielną i zwycięską walkę stoczoną przez polskie dywizje składające się z żołnierzy, którzy szli ze wschodu.

Warto wspominać tych żołnierzy, którzy tutaj płacili daninę krwi dla Ojczyzny, mając także w świeżej pamięci lata własnej poniewierki. Tu też ginęli żołnierze radzieccy. Trzeba o nich pamiętać, bo przecież oni także złożyli daninę krwi, która zaowocowała tym, że Polska jest nad Bałtykiem i w tej części Bałtyku. Należy także dostrzec ten problem, że jednocześnie wyswabdzając spod jarzma hitlerowskiego nie przynosili nam wolności bo trudno przynieść coś, czego się samemu we własnym domu nie ma. Oni dali to, co mogli dać – krew żołnierską, wysiłek żołnierski, wspólne zwycięstwo. Ta rocznica skłania nas nie tylko do oddania hołdu tym, którzy wtedy walczyli, ale powinna skłaniać nas też do refleksji, gdzie my dziś jesteśmy w trwającym procesie historycznym, mówił Prezydent Komorowski.

Kołobrzeg jest jednym z trzech miejsc w Polsce, obok Dziwnówka i Mrzeżyna, gdzie w 1945 roku odbyły się zaślubiny Polski z morzem.

It

Chwila przerwy na świętowanie w gronie rodzinnym i przyjaciół...

Pamiętamy...

Tegoroczne Święta Wielkanocne dla wielu rodzin znowu przepełnione były smutkiem i tęsknotą. „Uparcie Go nie ma...” – z żalem pisze córka o swoim Ojcu...

Pięć lat temu, 10 kwietnia 2010 r. w wyniku katastrofy samolotu prezydenckiego poniosło śmierć dziewięćdziesiąt sześć osób, wśród nich Lech Kaczyński Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej Zwierzchnik Sił Zbrojnych RP z małżonką Marią Kaczyńską i Ryszard Kaczorowski - ostatni Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej na Uchodźstwie.

Rodziny straciły najbliższych, wiele środowisk straciło swoich przyjaciół, współpracowników. Tragedia ta dotknęła boleśnie również nasz Klub VM, gdyż wśród pasażerów byli nasi Koledzy i Współpracownicy:

płk Zbigniew Dębski

Kawaler Orderu VM, sekretarz w Zarządzie Klubu VM,
członek Kapituły VM

gen. dyw. Stanisław Komornicki
Kawaler Orderu VM,
Kancierz Kapituły Orderu VM, członek Klubu VM

płk Czesław Cywiński
Prezes Zarządu Głównego
Światowego Związku Żołnierzy

Z przygnębieniem i żalem przyjęliśmy bolesną wiadomość o śmierci zaprzyjaźnionych z nami

generała Franciszka Gągora
Szefa Sztabu Generalnego

generała dywizji Kazimierza Gilarskiego
Dowódcy Garnizonu Warszawa

generała broni ks. bp. Tadeusza Płoskiego
Biskupa Polowego WP,

którzy okazywali nam zawsze życzliwość i szczególne zainteresowanie sprawami dotyczącymi kombatantów, udzielali pomocy w realizacji naszych codziennych zadań, służyli wsparciem i przyjacielską radą (nierzadko również w sprawach prywatnych). To nasi przełożeni, ale także przyjaciele, sąsiedzi. Ks. bp. Tadeusz Płoski udzielił sakramentu chrztu świętego dziecku naszego członka wspierającego...

Na zawsze pozostaną w naszych sercach i wdzięcznej pamięci.

Tego tragicznego poranka zginęło pełniąc swą służbę trzynastu innych oficerów Wojska Polskiego:

generał Andrzej Błasik
generał Bronisław Kwiatkowski
generał broni Tadeusz Buk
generał broni Włodzimierz Potasiński
admirał Andrzej Karweta
generał dywizji ks. abp Mirosław Chodakowski
generał brygady Wojciech Lubiński
generał brygady ks. Adam Pilch
pułkownik ks. Jan Kazimierz Osiński
podpułkownik Robert Marek Grzywna
major Arkadiusz Protasiuk
kapitan Artur Karol Ziętka
podporucznik Andrzej Michałak

Odeszli na Wieczną Wartę w służbie Rzeczypospolitej. Dla naszej Armii to olbrzymia strata, a w naszych żołnierskich sercach żal, którego nie opiszą żadne słowa...

W 5. rocznicę tragicznej śmierci Polaków, składamy z serca płynące kondolencje i łączymy się w bólu z Rodzinami i Najbliższymi Wszystkich Ofiar tej straszliwej w skutkach katastrofy...

Klub VM na uroczystościach centralnych Święta Narodowego Konstytucji 3 Maja

Fot. Konrad Tracz

3 maja 2015 r. członkowie Zarządu Klubu VM: płk Danuta Gałkowska, płk Zygmunt Łabędzki, płk Tadeusz Kowalski, płk Boleśław Siemiątkowski oraz płk Bronisław Maciaszczyk wzięli udział w centralnych uroczystościach z okazji Święta Narodowego Uchwalenia Konstytucji 3 Maja, pierwszej w Europie (a drugiej na świecie, po konstytucji Stanów Zjednoczonych) spisanej ustawy zasadniczej.

Uroczystości w Warszawie rozpoczęto Mszą Świętą w intencji Ojczyzny w Bazylice pw. Męczeństwa św. Jana Chrzciciela w Warszawie, a kontynuowano w Zamku Królewskim.

Obchody rocznicowe uświetnił chór Reprezentacyjnego Zespołu Artystycznego Wojska Polskiego.

Fot.: Internet

Dla środowiska weteranów odznaczonych Orderem Virtuti Militari data 3 maja ma szczególne znaczenie, gdyż związana jest z historią tego najwyższego, najstarszego polskiego odznaczenia bojowego, który ustanowiony został w 1792 roku po zwycięstwie 18 czerwca polskich wojsk w bitwie pod Zieleńcami, w wojnie polsko-rosyjskiej przeciwko konfederacji targowickiej, właśnie w obronie Konstytucji 3 Maja.

„Od czasów Jana III oto jest pierwsza wstępna bitwa, którą wygrali Polacy bez niczyjej pomocy” – pisał triumfalnie król w liście do księcia Józefa Poniatowskiego.

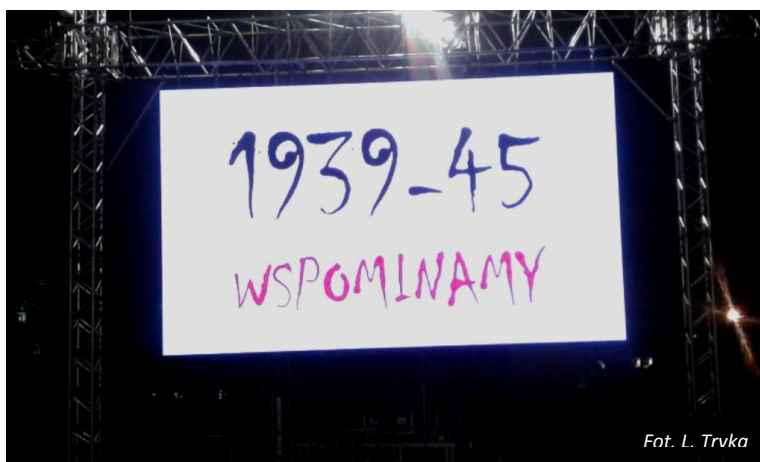
lt

70 rocznica zakończenia II wojny światowej - uroczystości w Warszawie 8 maja

Po raz pierwszy obchodzimy Narodowy Dzień Zwycięstwa. Nowa ustawa w tej sprawie zniósła jednocześnie Święto Zwycięstwa i Wolności 9 maja

W dniu 8 maja 2015 r. Urząd do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych zorganizował uroczystość składania wieńców i kwiatów przez kombatantów z okazji 70. rocznicy zakończenia II wojny światowej. Przed Grobem Nieznanego Żołnierza na Placu Piłsudskiego w Warszawie zebrali się przedstawiciele środowisk kombatanckich, weterani walk II wojny światowej. Uczcili pamięć swoich towarzyszy broni, którzy walczyli na wszystkich frontach tej największej i najkrwawszej wojny w historii ludzkości. W uroczystościach uczestniczyli członkowie Klubu VM.

Ta uroczystość rozpoczyna ten szczególny dzień, w którym chcemy przypomnieć przede wszystkim młodym pokoleniom jak wielkim dramatem jest wojna. Ale z drugiej strony jak wielkim bohaterstwem po raz kolejny wykazał się naród polski w tragicznych czasach, gdy trzeba było bronić wolności, niepodległości i suwerenności. Pamiętajmy o tym w tym jakże bliskim sercu każdego Polaka miejscu. Pamiętajmy o tych, którzy polegli, oddając swe życie za Ojczyznę. – powiedział Szef Urzędu do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych Jan Stanisław Ciechanowski. Wieczorem na pl. Piłsudskiego w Warszawie odbył się capstrzyk, który zakończono widowiskiem artystycznym pt. „1939-1945. Wspominamy”.

Fot.: Internet

Liliana TRYKA

221 rocznica bitwy pod Racławicami Złot Kawalerów Orderu Wojennego Virtuti Militari

Członkowie Zarządu starają się reprezentować środowisko Dam i Kawalerów Orderu Virtuti Militari nie tylko w Warszawie. Są to cenne, ale niestety, coraz radsze okazje do poznania innych społeczności kombatanckich, a także spotkania Koleżanek i Kolegów zrzeszonych w klubie VM.

W 2015 roku zdarzyło się kilka takich sytuacji, w niniejszym biuletynie nie znajdziemy już miejsca na wspomnienia ze wszystkich miejsc. Sięgnijmy pamięcią do Racławic, ale były też inne, np. Busko, Chęciny, Szczaworyż, Bronina, ziemia lubuska... Wrócimy do tych miejscowości w kolejnych wydaniach biuletynu. Zachęcamy też do odwiedzenia naszej strony internetowej.

15 maja 2015 roku w podkrakowskiej wsi Janowiczki w gminie Racławice, na historycznych polach bitewnych z kwietnia 1794 roku, odbył się uroczysty **Złot Kawalerów Orderu Wojennego Virtuti Militari z terenu województwa małopolskiego**, zorganizowany z okazji 221. rocznicy bitwy pod Racławicami [4 kwietnia 1794 r.]. Organizatorami tegorocznego spotkania był Wojewódzki Sztab Wojskowy w Krakowie, Urząd Gminy Racławice, Małopolska Organizacja Wojewódzkiej Ligi Obrony Kraju w Krakowie i Stowarzyszenie na rzecz Dialogu Współpracy i Rozwoju - Racławice.

Na zaproszenie organizatorów, w zlocie uczestniczyli przedstawiciele Zarządu Klubu VM: płk w st. spocz. Tadeusz KOWALSKI i płk w st. spocz. Bronisław MACIASZCZYK z Warszawy oraz członkowie Klubu VM zamieszkali w Krakowie i okolicznych miejscowościach: płk w st. spocz. Jerzy PERTKIEWICZ z Tarnowa, płk w st. spocz. Tadeusz BIENKOWICZ z Krakowa i por. w st. spocz. Józef BRZÓZKA z Krzeszowic. W spotkaniu uczestniczyli też mjr w st. spocz. Mieczysław WOJTASIK, mjr w st. spocz. Tadeusz RADECKI,

por. w st. spocz. Tadeusz KARCZEWSKI i por. w st. spocz. KAZIMIERZ DRYJA - również posiadający to zaszczytne, najstarsze polskie odznaczenie bojowe.

Weterani walk II wojny światowej uhonorowani zostali przez organizatorów okolicznościowymi graweronami. Na tegoroczny zlot organizatorzy przygotowali również Medale Pamiątkowe Zlotu Kawalerów Orderu Wojennego Virtuti Militari, które przyznano – w uznaniu zasług za pracę przy organizacji corocznych zlotów i zapewnienie opieki duszpasterskiej – ks. prałatowi płk. dr. hab. Stanisławowi Gulakowi - Kapelanowi Garnizonu Kraków i ks. Krzysztofowi Gałęckiemu - Proboszczowi Parafii Św. Apostołów Piotra i Pawła w Raławicach. Postanowieniem Kapituły, Medal Pamiątkowy Zlotu Kawalerów Orderu Wojennego Virtuti Militari przyznano również płk. w st. spocz. Zygmuntowi ŁABĘDZKIEMU Prezesowi Klubu Kawalerów Orderu Wojennego Virtuti Militari. W imieniu Prezesa, medal odebrał I Wiceprezes Klubu VM płk w st. spocz. Tadeusz KOWALSKI, który w swoim okolicznościowym przemówieniu podziękował organizatorom za zaproszenie na uroczystość oraz przyznane grawerony i medal. Podkreślił jednocześnie, że województwo małopolskie stanowi wzór dbania i kultywowania pamięci o Orderze VM i Weteranach nim odznaczonych.

Uroczystość zainaugurowała msza święta, którą koncelebrowali Mszę świętą w intencji Ojczyzny koncelebrowali: ks. płk Stanisław Gulak dziekan Wojsk Specjalnych (Ordynariat Polowy WP), ks. Krzysztof Gałęcki proboszcz parafii Raławice i ks. Rafał Zyman kapelan gminny straży pożarnych. Następnie, uczestnicy Zlotu przeszli, w towarzystwie orkiestry wojskowej, pod pomnik Bartosza Wojciecha Głowackiego - bohaterskiego przywódcy kosynierów, gdzie kontynuowano uroczystości.

Pomnik o wysokości 10,5 m usytuowany jest na niewielkim kopcu i przedstawia Bartosza Głowackiego zdobywającego działo rosyjskie. Śmiertelnie ranny podczas bitwy pod Szczekocinami 6 czerwca 1794 r., zmarł i został pochowany w Kielcach. Autorem tego bardzo sugestywnego w swym przekazie pomnika jest prof. Marian Konieczny z Krakowa

Dowódca uroczystości, por. Krzysztof Rybicki złożył Szefowi Wojewódzkiego Sztabu Wojskowego w Krakowie płk. Januszowi Kurzyniowi meldunek o gotowości do uroczystości. Orkiestra Garnizonu Kraków odegrała hymn państwowy, a następnie wygłoszone zostały okolicznościowe przemówienia. Szef WSzW w Krakowie zwrócił się do gości honorowych – Kawalerów Orderu VM:

To między innym dzięki Waszemu poświęceniu na polach bitew drugiej wojny światowej, my tutaj zgromadzeni, możemy cieszyć się dzisiaj wolnością. Za to wszystko odnosimy się do Was wielkim szacunkiem i wdzięcznością. Jesteśmy dumni z tego, że kraj nasz ma takich bohaterów.

Po przemówieniach odczytano Apel Pamięci, a żołnierze z kompanii honorowej oddali salwę honorową. Kompanię honorową wystawił 5 Batalion Dowodzenia z Krakowa.

W trakcie zlotu przedstawiciele WSzW w Krakowie prowadzili akcję promującą służbę wojskową, a w szczególności możliwości i procedury ubiegania się o przyjęcie do służby przygotowawczej, Narodowych Sił Rezerwowych oraz zawodowej służby wojskowej, natomiast żołnierze z 6. batalionu logistycznego 6. Brygady Powietrznodesantowej w Krakowie prezentowali wyposażenie żołnierza wojsk desantowo-szturmowych, w tym spadochrony desantowe oraz warunki i możliwości służby ratowników medycznych. Uczestnicy Zlotu mieli również możliwość zapoznać się z wystawą udostępnioną przez Muzeum Armii Krajowej im. gen. E. Fieldorfa „Nila” w Krakowie pt. „Żołnierze Legionów i Polskiej Organizacji Wojskowej w służbie Polskiego Państwa Podziemnego i Armii Krajowej”.

Spotkania rocznicowe w Raławicach organizowane są do 2003 roku. Wszystkie odbywają się przy licznych udziałem młodzieży z województwa małopolskiego. W celu uhonorowania Kawalerów Orderu Wojennego Virtuti Militari młodzież szkół ponadgimnazjalnych województwa małopolskiego posiadających w swych strukturach klasy

mundurowe zmagają się w sportowej rywalizacji w zawodach użyteczno-bojowych. W zawodach przeprowadzonych wokół Kopca Kościuszki, uczestniczyły 6-osobowe drużyny reprezentujące 8 szkół ponadgimnazjalnych. Zawodnicy pokonywali biegiem wymagającą trasę terenową, wykonując jednocześnie dodatkowe zadania: rozwiązywanie testu wiedzy historycznej, rzuty granatem ćwiczebnym do celu w różnych postawach, posługiwanie się indywidualnymi środkami ochrony przeciwchemicznej, ewakuację i prowadzenie resuscytacji ранego oraz strzelanie z karabinka pneumatycznego. Najlepszym zawodnikom wręczone zostały puchary, medale i nagrody rzeczowe.

221 lat temu 4 kwietnia 1794 wojska polskie pokonały Rosjan w bitwie pod Racławicami. Zwycięstwo pokazało możliwości słabo uzbrojonych mas chłopskich i dało wiarę na zwycięstwo powstania. Po ogłoszeniu insurekcji w Krakowie, Tadeusz Kościuszko wyruszył na północ, aby zmierzyć się z nadciągającymi wojskami rosyjskimi (mniej licznymi, ale lepiej uzbrojonymi, wyszkolonymi i wyposażonymi w działa). W pierwszym natarciu, osobiście dowodzonym przez naczelnika powstania, kosynierzy rozbili część piechoty wroga i zdobyli działa. Drugie starcie przeprowadzono na prawym skrzydle Rosjan. Brawurowy atak kosynierów zaskoczył piechotę nieprzyjacielską, żołnierzy rosyjskich ogarnęła panika. Bitwa została wygrana, a przybyły na pole walki oddział Denisowa, który miał okrążyć armię Kościuszki nie podjął walki. Rosjanie stracili około tysiąca zabitych i 12 dział. Straty polskie były o połowę mniejsze.

Moralne znaczenie wygranej bitwy z udziałem chłopskich oddziałów miało znaczący wymiar historyczny. Bitwa pod Racławicami doprowadziła do rozszerzenia powstania na inne regiony kraju, a przede wszystkim do wybuchu 17 kwietnia 1794 roku insurekcji w Warszawie.

Obecnie „pod Bartoszem”, jak popularnie mówi się w okolicy, organizowanych jest wiele imprez i uroczystości o charakterze historyczno-patriotycznym.

W powyższym opracowaniu wykorzystano m.in. fotografie i notatkę mjr. Pawła Wójcika z WSzW w Krakowie. Za przesłane informacje i fotografie redakcja Klubu VM składa serdeczne podziękowanie.

Zdjęcia z zawodów: Łukasz Kulesa

Zdjęcia ze zlotu: mjr Paweł Wójcik z WSzW w Krakowie

**Zawody finałowe i uroczyste zakończenie
XX Ogólnopolskiego Konkursu Historycznego
i VII Olimpiady Tematycznej
im. mjr. Marka Gajewskiego
„Losy żołnierza i dzieje oręża polskiego w latach 972-1514.
Od Cedyni do Orszy”**

Już po raz siódmy Klub VM obejmuje Patronatem Honorowym Ogólnopolski Konkurs Historyczny i Olimpiadę Tematyczną z cyklu „Losy żołnierza i dzieje oręża polskiego” organizowane m.in. przez Wojskowe Centrum Edukacji Obywatelskiej, z którym Klub VM łączy wieloletnia współpraca i które od 9 lat zapewnia Stowarzyszeniu zasadnicze wsparcie organizacyjne i merytoryczne. Jak w latach ubiegłych, Wojskowe Centrum Edukacji Obywatelskiej uczestniczy w organizacji tegorocznej edycji Konkursu (a dotychczas, przez wiele lat, również i Olimpiady) we wszystkich obszarach, począwszy od zabezpieczenia szeroko pojętej logistyki (program zawodów i uroczystego finału, zakwaterowanie, wyżywienie i transport uczestników), udział w pracach komisji oceniających (na etapie wojewódzkim i w zawodach finałowych), opracowanie i druk materiałów akcydensowych, wreszcie - organizacji i przeprowadzeniu zawodów finałowych wraz z atrakcjami dla młodzieży (wycieczki, wizyty w jednostkach wojskowych) i wreszcie – organizacja uroczystej gali w Zamku Królewskim w Warszawie.

Od 2009 roku, z inicjatywy mjr. Włodzimierza Tryki, na zaproszenie d. Domu Żołnierza Polskiego, Klub VM obejmuje ww. przedsięwzięcia Patronatem Honorowym, a członkowie Zarządu uczestniczą w uroczystej gali, podczas wręczają laureatom pamiątkowe medale (w 2009 roku były to również statuetki).

To wspaniałe przedsięwzięcie o charakterze historycznym i edukacyjno-patriotycznym, z uznaniem i radością wspierane i popularyzowane przez Klub VM. Trwa właściwie cały rok szkolny, od września do czerwca, bierze w nim udział kilkanaście tysięcy uczniów (!). W Warszawie na uroczystej gali mamy możliwość spotkać tych najlepszych z najlepszych, ale oni wszyscy są zwycięzcami. Dlatego poświęcimy Konkursowi nieco więcej miejsca w niniejszym biuletynie.

Tegoroczne zawody finałowe odbyły się w dniach 11 i 12 czerwca, a uroczysta gala w sobotę 13 czerwca w Zamku Królewskim. Do Warszawy przyjechali (pod opieką swoich nauczycieli) uczniowie szkół podstawowych i ponadpodstawowych z całej Polski - zwycięzcy konkursów etapów wojewódzkich, 120 uczniów-finalistów. Ogromnie żałujemy, że nie mogliśmy pogratulować wszystkim, a przynajmniej tym uczniom, którzy dotarli do etapów wojewódzkich, gdyż - sądząc po arkuszach konkursowych i testach, z którymi mieliśmy okazję się zapoznać - musieli wykazać się bardzo bogatą wiedzą, a i ilość uczestników jest równie imponująca. Podobnie, już na etapach szkolnych eliminacji uczniowie musieli wykazać się wiedzą znacznie wykraczającą poza program szkolny.

Podczas tegorocznych zawodów finałowych, młodzież miała okazję zwiedzić Muzeum Wojska Polskiego, Muzeum Archeologiczne oraz Twierdzę Modlin. Niezapomnianych wrażeń dostarczyła wizyta w 2. Mazowieckim Pułku Saperów w Kazuniu.

Jak co roku, uczniowie - ustawieni w szyku, odświętnie ubrani - złożyli kwiaty na płycie Grobu Nieznanego Żołnierza, co stanowi ważny punkt programu wizyty w Warszawie i konkursów wpisując się w ich cele wychowawcze, i zawsze wzbudza zainteresowanie, uznanie oraz miłe reakcje przechodniów.

Zdjęcie archiwalne. Fot. L. Tryka

Konkurs Historyczny i Olimpiada Tematyczna to obejmujące swym zasięgiem całą Polskę, jest to niezwykle cenne przedsięwzięcie o charakterze edukacyjnym i wychowawczym, promującym i upowszechniającym historię Polski i tradycje orężne Wojska Polskiego. To przedsięwzięcia, które „zarażają” swym tematem kolejne pokolenia. Wśród uczestników są nauczyciele – byli uczestnicy konkursów, którzy teraz przyjeżdżają do Warszawy ze swoimi uczniami, ze swoimi dziećmi. Wśród finalistów jest też grupa „stałych graczy”, ale z roku na rok pojawiają się nowi zapaleńcy i pasjonaci. Wielu z uczestników Konkursu (organizowanego dla szkół podstawowych i gimnazjalnych), przechodzi w następnych latach nauki do udziału w Olimpiadzie (skierowanej do młodzieży szkół średnich).

Dwadzieścia lat Konkursu i siedem lat Olimpiady wraz z atrakcyjnymi zawodami finałowymi, dodatkowymi niespodziankami związanymi ze współczesnym wojskiem i wreszcie - uroczystą galą w przepięknych, historycznych salach Zamku Królewskiego - to już tradycja, uroczystość z niepowtarzalnym klimatem, który sprawia, że młodzież chce uczestniczyć w zmaganiach konkursowych i przyjeżdżać do Warszawy. To dobro, które zasługuje na pielęgnację i upowszechnienie, gdyż promuje to, co cenne i wartościowe: poszukiwanie i poświęcenie dla pasji, ciekawość naukową, wrażliwość na historię własnego kraju, szlachetną rywalizację i kształtowanie pozytywnych emocji wśród młodzieży, których tak niewiele widać na co dzień, gdyż giną pod ciężarem innych, tanich i natrętnych, eksponowanych przez media, ale i niestety, łatwo sprzedających się sensacji.

Udział w Konkursie i Olimpiadzie to nie tylko spełnianie marzeń, pasja i przygoda, ale też znaczenie praktyczne: odkrywanie i rozwijanie uzdolnień, szansa dla maturzystów (punkty i możliwość zwolnienia z egzaminu przedmiotowego), przygotowanie na studia wyższe.

Mistrzem można być w każdej dziedzinie, każdy może odnaleźć i mieć swój „konkurs” czy „olimpiadę”. Jak mówi stare powiedzenie: „gwiazdy zdobywa się trudno, ale warto się według nich orientować”. I warto się starać, „warto od siebie wymagać” - jak mawiał Ojciec Święty Jan Paweł II. Młodzież uczestnicząca w „Losach żołnierza...” jest takiej postawy życiowej przykładem. Oni motywują innych, inspirują, wzbudzają zainteresowanie i uznanie.

Pokazują, że – trawestując słowa Marka Aureliusza - warto zajrzeć w siebie, bo jest tam źródło, które nigdy nie wyschnie, jeśli chcemy i potrafimy je odszukać.

Warto być wśród tych osób, wśród uczniów i nauczycieli, niezmiennie miło przeżywać z nimi chwile radości, patrzeć, jak pięknie potrafią kibicować sobie, wzajemnie gratulować i cieszyć się sukcesami. Niezwykle miłe dla ucha i serca bliskie są ich okrzyki i brawa, którymi nagradzają „swoich” i konkurentów, okrzyki radości podczas odczytywania protokołu komisji konkursowych. Pozytywne emocje udzielają się wszystkim, rodzi się wyjątkowa, niepowtarzalna atmosfera. Aż do przyszłego roku...

Czynimy głęboki ukłon w stronę niestrudzonych Organizatorów, zarówno tych „sprawczych odgórnie”, jak i tych bezpośrednio zaangażowanych w realizację, pracujących z młodzieżą non stop przez wiele miesięcy, na poszczególnych etapach konkursowych oraz w Warszawie, podczas zawodów finałowych i na gali, współtworzących tę wspaniałą atmosferę. Mamy nadzieję, że Patronaty **Klubu Kawalerów Orderu Wojennego Virtuti Militari** i **Porozumienia Organizacji Kombatanckich Płocka** również współtworzą tę wyjątkową atmosferę, sprawiają, że przedsięwzięcie nabiera wyróżniającego go od innych konkursów klimatu i wymiaru historycznego, a udział Weteranów walk II wojny światowej w uroczystym finale ukazuje most „pomiędzy starymi i nowymi czasami” nie tylko w sferze symbolicznej. Obecność na uroczystym finale osób sprawujących ważne funkcje państwowe, przedstawicieli instytucji wojskowych i cywilnych, w tym oświatowo-kulturalnych, podnoszą prestiż imprezy i dają nadzieję, że tradycja Konkursu i Olimpiady będzie kontynuowana.

Wystąpienia przedstawicieli organizacji kombatanckich z Płocka i Prezesa Klubu VM do młodzieży oraz nadawane przez Klub VM wyróżnienia w postaci pamiątkowych medali, stanowią szczególne uhonorowanie i wywołują zawsze wzruszenie i dają poczucie satysfakcji – zarówno ze strony młodzieży, jak i Weteranów – żołnierzy, którzy byli tam, gdzie walczono o wolność i honor, dla których tak naprawdę wojna nigdy się nie skończyła, a świadczą o tym zachowane i eksponowane w mieszkaniach drogie sercu pamiątki i łzy wzruszenia w Zamku Królewskim, w ostatnim dniu Konkursu i Olimpiady.

Pomysłodawcą, twórcą i pierwszym organizatorem Konkursu Historycznego jest śp. mjr Marek Gajewski. To On sprawił, że z roku na rok zwiększa się rodzina młodych ludzi, dla których patriotyzm i ojczyzna, to nie pusty slogan, lecz wymierne, realne wartości.

Zdjęcie archiwalne: mjr w st. spocz. Marek Gajewski i kpt. w st. spocz. Zdzisław Piłatowicz (wówczas Prezes Klubu VM) składają podpisy w Księdze Pamiątkowej Grobu Nieznanego Żołnierza w Warszawie, w pierwszym roku Patronatu Honorowego Klubu VM nad Konkursem i Olimpiadą "Losy żołnierza i dzieje oręża polskiego" Fot. L. Tryka

W sobotę, 13 czerwca, w Sali Wielkiej Zamku Królewskiego w Warszawie odbyło się uroczyste zakończenie Jubileuszowego XX Ogólnopolskiego Konkursu Historycznego i VII Olimpiady Tematycznej „Losy żołnierza i dzieje oręża polskiego w latach 972-1514. Od Cedyni do Orszy”, organizowanych pod patronatem Ministerstwa Obrony Narodowej, Klubu Kawalerów Orderu Wojennego Virtuti Militari i Porozumienia Organizacji Kombatantkich Płocka.

Wzorem lat ubiegłych, również i w tym roku członkowie Zarządu Klubu VM uczestniczyli w tej uroczystej gali. Klub VM z satysfakcją przyjął zaproszenie Wojskowego Centrum Edukacji Obywatelskiej, które w imieniu organizatorów Konkursu Historycznego (WCEO, Mazowieckiego Kuratora Oświaty, Mazowieckiego Samorządowego Centrum Doskonalenia Nauczycieli, Stowarzyszenia Inicjatyw Edukacyjnych „Delta” w Płocku oraz Muzeum Wojska Polskiego) wystąpiło do Klubu VM z prośbą o patronat honorowy i udział w uroczystym finale.

W bieżącym roku inauguracja oraz zawody finałowe Konkursu i Olimpiady odbyły się oddzielnie. Wszyscy uczestnicy spotkali się na wspólnym, uroczystym finale w Zamku Królewskim. Klub VM objął patronatem honorowym oba konkursy i – jak dotychczas – uhonorował medalami pamiątkowymi wszystkich laureatów. W tym roku, medale zostały dodatkowo wyróżnione niebiesko-czarną wstążką, stylizowaną na orderową Virtuti Militari, w celu podkreślenia jubileuszowego charakteru Konkursu Historycznego. Na zakończenie drugiego dnia zawodów Konkursu Historycznego, uczestnikom przekazano ogółem 280 egzemplarzy „Zeszytów Historycznych” wydawanych przez Klub VM.

Uczestników gali zaszczyli swoją obecnością m.in. podsekretarz stanu w MON Maciej JANKOWSKI, podsekretarz stanu w Kancelarii Prezydenta RP Maciej KLIMCZAK, dyrektor Departamentu Komunikacji Społecznej MON Beata BIAŁY, zastępca Mazowieckiego Kuratora Oświaty Katarzyna GÓRALSKA, prezydent miasta Radomia (były Mazowiecki Kurator Oświaty) Karol SEMIK, zastępca szefa Zarządu Planowania i Programowania Rozwoju Sił Zbrojnych SG WP gen. bryg. Wiesław ORKISZ, ppłk Artur WYSOCKI z Dowództwa Garnizonu Warszawa i ppłk Mariusz OCHALSKI z 2 Mazowieckiego Pułku Saperów w Kazuniu, a także dyrektorzy i przedstawiciele instytucji bezpośrednio zaangażowanych w organizację: dyrektor Wojskowego Centrum Edukacji Obywatelskiej prof. nadzw. dr hab. Aleksandra SKRABACZ, dyrektor Centralnej Biblioteki Wojskowej dr Jan TARCZYŃSKI, prezes Stowarzyszenia Inicjatyw Edukacyjnych „Delta” i dyrektor Mazowieckiego Samorządowego Centrum Doskonalenia Nauczycieli Jarosław ZAROŃ, Artur SIEROSŁAWSKI reprezentujący Muzeum Archeologiczne oraz prof. dr hab. Wiesław WYSOCKI z Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego i dyrektor Muzeum Józefa Piłsudskiego w Sulejówku Krzysztof JARACZEWSKI.

Tradycyjnie, na uroczyste spotkanie z młodzieżą przybyli również weterani walk II wojny światowej, przedstawiciele środowisk kombatantkich z Płocka i Warszawy: Zbigniew STASIAK i Zygmunt BORTNOWSKI z Porozumienia Organizacji Kombatantkich Płocka oraz członkowie Zarządu Klubu VM: płk w st. spocz. Zygmunt ŁABĘDZKI, płk. w st. spocz. Tadeusz KOWALSKI, płk. w st. spocz. Bronisław MACIASZCZYK i płk w st. spocz. Bolesław SIEMIĄTKOWSKI.

Klub VM przygląda się z zainteresowaniem temu wspianiemu, edukacyjnemu przedsięwzięciu od siedmiu lat. Jego historyczny i patriotyczny charakter jest bardzo bliski sercom nie tylko wszystkich weteranów walk II wojny światowej i środowisku wojskowemu, ale i wszystkim sympatykom polskich tradycji orężnych. Weterani starają się włączać (w jak najbardziej możliwy aktywny sposób, mimo, niestety, bardzo zaawansowanego już wieku) do tego przedsięwzięcia. Z przyjemnością patronują konkursom, uczestniczą w uroczystych galach finałowych, podczas których mają okazję skierować swoje słowa uznania i gratulacje do wszystkich uczestników, nauczycieli i organizatorów oraz wręczyć finalistom

wspomniane, pamiątkowe medale. Jest to też miła okazja do indywidualnych rozmów z młodzieżą i pamiątkowych, wspólnych fotografii.

Uroczystą galę rozpoczęto hymnem w wykonaniu chóru Reprezentacyjnego Zespołu Artystycznego Wojska Polskiego, po czym nastąpiły okolicznościowe wystąpienia. Do młodzieży zwrócił się również Prezes Klubu VM płk w st. spocz. Zygmunt Łabędzki, który w refleksyjnych słowach wspominał tragiczne dzieje naszej ojczyzny i trudne losy żołnierza polskiego. Wspominał o dzielnej, wspaniałej młodzieży, której zamiast kształcić się i spełniać swoje pasje, przyszło szybko wydorosnąć, stawić czoło wrogowi i z bronią w ręku walczyć o wolność kraju. Pogratulował serdecznie uczniom szlachetnej pasji i imponującej wiedzy. Organizatorom podziękował za podejmowany od wielu lat wysiłek i wyraził nadzieję na kontynuowanie konkursów, podkreślając ich wartości wychowawcze oraz patriotyczne.

Uroczysta gala Konkursu Historycznego i Olimpiady poprzedzona była dwudniowymi zawodami finałowymi, ostatnimi zadaniami konkursowymi, przeprowadzonymi w Muzeum Wojska Polskiego, Muzeum Archeologicznym, Centralnej Bibliotece Wojskowej i 2 Mazowieckim Pułku Saperów w Kazuniu.

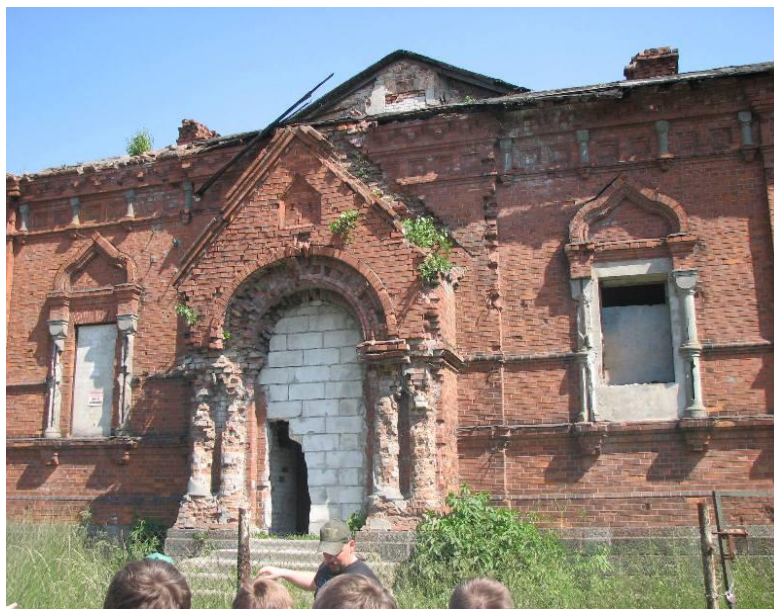

Organizatorzy oraz wszyscy uczniowie uczestniczyli też w zmianie posterunku honorowego i złożyli kwiaty na płycie Grobu Nieznanego Żołnierza.

Organizatorzy z Wojskowego Centrum Edukacji Obywatelskiej, mjr Włodzimierz Tryka i dr Bartłomiej Bydoń (członkowie Komisji Egzaminacyjnej Konkursu Historycznego), przygotowali dla swoich podopiecznych - uczestników Konkursu Historycznego, dodatkowe atrakcje: zwiedzanie i odpoczynek w **Łazienkach Królewskich**, wizytę w **2. Mazowieckim Pułku Saperów w Kazuniu i Twierdzy Modlin**, gdzie młodzież miała okazję zwiedzić salę tradycji, poznać historię Pułku i specyfikę współczesnej służby wojskowej oraz historię okolic i fortyfikacji obronnych, które do dnia dzisiejszego kryją wiele tajemnic (jak np. prezentowana na poniższym zdjęciu murowana cerkiew forteczna - jedyny ocalały ceglany budynek tego typu w centralnej Polsce) - wybudowana prawdopodobnie w 1900 r.).

Szczególnym punktem programu było niecodzienne spotkanie z żołnierzami **Plutonu Przewodników Psów Specjalnych**. Młodzież z dużym zainteresowaniem przysłuchiwała się opowiadaniom o współczesnej służbie żołnierzy podczas działań bojowych poza granicami kraju i szczególnej, ważnej roli psów, ich szkoleniu i wyposażeniu.

Wycieczki okazały się bardzo interesujące i chociaż niewyspanie, zmęczenie emocjami konkursowymi i 30-stopniowym upałem dawały się wszystkim we znaki, to nikt nie żałował wyprawy, której trudy pokonali nawet ci, którzy przyjechali do Warszawy z widocznymi kontuzjami. Chwile wytchnienia można było znaleźć w murach fortecznych i ...klimatyzowanym autokarze. Nad bezpieczeństwem uczestników czuwali organizatorzy z WCEO, opiekunowie i st.szer. Damian Czachor, ratownik medyczny z JW 6021, który z całym niezbędnym wyposażeniem, zapakowanym w ogromny plecak, przemierzał wraz z grupą wszystkie ścieżki.

Fot. 2mps

Wizytę w jednostce wojskowej zakończono żołnierskim obiadem, oczywiście - z tradycyjną, żołnierską grochówką.

Członkowie Zarządu Klubu Kawalerów Orderu Wojennego Virtuti Militari gratulują serdecznie wszystkim laureatom i finalistom, a także zwycięzcom niższych etapów, którym zabrakło szczęścia, aby uzyskać wymaganą ilość punktów uprawniającą do udziału w zawodach finałowych i uroczystej gali. Szczególnie gratulujemy sukcesów, wytrwałości i niezwykłej woli walki uczniom z małych miejscowości, takich, jak np. Łabowa (małopolskie), Budzyń (wielkopolskie), Żary, Brzeźnica, Witoszyn, Iłowa (lubuskie), Zabłudów (podlaskie), Pacanów (świętokrzyskie), Olęcko (warmińskie), Kowalewo Pomorskie (kujawsko-pomorskie) i innym.

Informacja o Konkursie Historycznym, nieco danych statystycznych:

Konkurs Historyczny odbył się w czterech etapach:

I etap – szkolny

II etap – rejonowy

III etap – wojewódzki

IV etap – ogólnopolski (zawody finałowe w Warszawie)

Ilość uczniów biorących udział w konkursach jest, jak co roku, imponująca. **Do udziału w samym tylko Konkursie Historycznym przystąpiło ogółem 17.059 uczniów z 1169 szkół, przy czym w etapach wojewódzkich uczestniczyło 1056 uczniów (460 ze szkół podstawowych, 592 z gimnazjów i 4 ze szkół zawodowych).** W gali finałowej uczestniczyło ogółem 120 finalistów, w tym 66 zwycięzców w Konkursie Historycznym.

Konkurs skierowany był do uczniów szkół podstawowych z klas IV–VI, uczniów gimnazjów i zasadniczych szkół zawodowych, szczególnie zainteresowanych historią wojskowości. W roku szkolnym 2014/2015 tematyka Konkursu obejmowała historię Polski i historię powszechną dziejów oręża polskiego w latach 972 - 1514 z uwzględnieniem znajomości

broni i barwy, architektury obronnej, literatury, malarstwa batalistycznego i portretowego, muzyki i pieśni, tekstów źródłowych, topografii wojskowej, heraldyki, sfragistyki i falerystyki (pieczęcie, odznaki i znaki honorowe) formacji wojskowych oraz sylwetek dowódców.

Celem Konkursu jest:

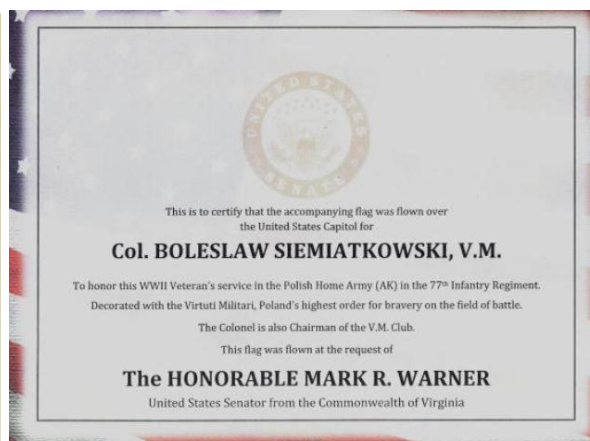
- kształtowanie świadomości i postaw patriotycznych młodzieży poprzez upowszechnianie wiedzy o historii oręża polskiego w różnych okresach historycznych oraz znaczeniu sił zbrojnych w życiu państwa i narodu polskiego,
- popularyzowanie historii wojskowości oraz wiedzy o losach żołnierza i dziejach oręża polskiego,
- rozwijanie indywidualnych uzdolnień uczniów,
- kształtowanie umiejętności kreatywno-krytycznego myślenia o dziejach minionych, a także rozwijanie umiejętności pracy ze źródłami historycznymi pisanymi i materialnymi,
- wzbogacanie form współpracy z uczniem zdolnym.

Wszystkim laureatom i finalistom III etapu wojewódzkiego Konkursu Historycznego przysługuje prawo wpisu udziału w Konkursie na świadectwie w części dotyczącej szczególnych osiągnięć ucznia. Uczniowie gimnazjów, laureaci i finaliści III etapu wojewódzkiego Konkursu otrzymują punkty w procesie rekrutacji do szkół ponadgimnazjalnych. Uczniowie szkół podstawowych, laureaci i finaliści III etapu wojewódzkiego Konkursu otrzymują dodatkowe punkty w procesie przyjmowania do szkół gimnazjalnych, zgodnie z zasadami obowiązującymi we właściwym gimnazjum.

Flaga USA dla płk. Bolesława Siemiątkowskiego

19 sierpnia 2015 r., po zakończeniu posiedzenia roboczego Zarządu Klubu VM, odbyło się koleżeńskie spotkanie członków Zarządu i członków wspierających z okazji imienin wiceprezesa płk. Bolesława Siemiątkowskiego. Miłą niespodzianką była wizyta niecodziennych gości - przedstawiciela Ambasady USA w Polsce Pani Sergeant I st GALIS (sierżant Korpusu Piechoty Morskiej) i Pana Piotra CHUDEGO, partnera w zarządzie międzynarodowej firmy konsultingowej Central Europe Trust, od wielu lat wspierającego przedsięwzięcia związane z popularyzacją historii Polski i dziejów oręża polskiego w II wojnie światowej, realizowane m.in. przez środowiska kombatanckie w Polsce i za granicą. Celem wizyty było przekazanie wyrazów szacunku Panu płk. Siemiątkowskiemu od Pana Marka Roberta WARNERA, Senatora Stanu Virginia w USA i wręczenie - przyznanej na wniosek Senatora Warnera - flagi amerykańskiej w dowód uznania i jako wyraz uhonorowania za zasługi w II wojnie światowej w szeregach 77. Pułku Piechoty Armii Krajowej oraz odznaczenie Orderem VIRTUTI MILITARI za odwagę na polu bitwy.

Płk Bolesław Siemiątkowski przyjął wyróżnienie z wyraźnym wzruszeniem, ale i z radością, że jego żołnierskie losy spotkały się z zainteresowaniem tak daleko poza granicami kraju. Certyfikat podpisał **Pan Stephen T. Ayres**, jeden ze współczesnych budowniczych Kapitolu i pracujący od 2007 roku na stanowisku jego głównego architekta. Warto wspomnieć, że Stephen T. Ayres jest weteranem wojskowym.

Członkowie Zarządu i członkowie wspierający złożyli płk. Siemiątkowskiemu gratulacje w związku z otrzymaniem tak zaszczytnego dowodu uznania i wyróżnienia. Podziękowano też Panu Piotrowi Chudemu za wszystkie działania na rzecz upowszechniania wiedzy o walkach Polaków na frontach II wojny światowej. Oby więcej było takich pasjonatów, „ambasadorów” polskiej historii poza granicami naszego kraju.

Spotkanie było okazją do wspomnień wojennych i interesujących rozmów. To jedna z tych okoliczności, kiedy usłyszeć można od świadków i uczestników wydarzeń historycznych ciekawe informacje, anegdoty, których nie znajdziemy w podręcznikach i wydawnictwach historycznych.

It

Warto Wiedzieć...

„Warto wiedzieć...” i „Zauważone na wakacjach” to całkiem nowe w klubowym biuletynie cykle, włączone w celu urozmaicenia tematów, wprowadzenia trochę „innego” tonu, ale też i podzielenia się z Czytelnikami ciekawostkami historycznymi, które sami zauważamy wtedy, gdy akurat najmniej się tego spodziewamy (właśnie, na przykład w czasie tzw. wolnym, na wakacjach) albo wędrując wirtualnie, po stronach internetowych.

Znalezione w Internecie: **Zagłoba w bombowcu – niezwykle losy Mieczysława Pawlikowskiego**

9 stycznia 1920 r. w Żytomierzu urodził się Mieczysław Pawlikowski, polski pilot wojskowy, aktor, pisarz i poeta.

Podczas II wojny światowej służył w 300 i 301 dywizjonach bombowych. Na bombowcu Halifax NF-J („Janka”) odbył 24 misje, w tym ze zrzutami z pomocą dla ruchu oporu. Podczas 25 lotu nad południową Francją, bombowiec Pawlikowskiego został trafiony i zmuszony do awaryjnego lądowania. Ocalała załoga, przedostała się pieszo przez Andorę i Hiszpanię do Gibraltaru i po trzech miesiącach powróciła do służby. Do lotów bojowych Pawlikowski nie powrócił, został instruktorem dla bombardierów.

1 maja 1945 r. na własną prośbę został zwolniony z Polskich Sił Powietrznych jako sierżant i brytyjski Warrant Officer. Za loty bojowe odznaczony był dwukrotnie Krzyżem Walecznych. Po zakończeniu wojny krótko pracował przy Rządzie Polskim w Londynie, a w sierpniu 1945 roku wrócił do Polski i został aktorem teatralnym, i filmowym. Największą sławę przyniosła mu rola w filmach „Pan Wołodyjowski” i „Przygody Pana Michała”, gdzie wcielił się w niezapomnianą postać Jana Onufrego Zagłoby.

W 1958 roku opublikował wspomnienia z wojny pt. „Siedmiu z Halifaxa J”, a dwadzieścia lat później tomik poezji „Dwie tęsknoty”.

Zmarł w Warszawie 23 grudnia 1978 roku, w wieku 58 lat i pochowany został na Cmentarzu Wojskowym na Powązkach.

Zauważone na Wakacjach...

Zapomniany pomnik w Dziwnowie

Niestety, tym razem nie będzie to spostrzeżenie ani zabawne, ani radosne. Raczej, ku refleksji, a na pewno – ku uwadze miejscowych władz, organizacji społecznych, placówek oświatowych.

Na wschodnim skraju Dziwnowa, na skwerze między główną drogą Międzyzdroje-Kołobrzeg (ul. Wybrzeże Kościuszki) a ulicą Kaprała Koniecznego stoi pomnik z tablicą pamiątkową ku czci żołnierzy polskich z 2. Dywizji Piechoty im. Henryka Dąbrowskiego I Armii WP poległych w 1945 roku w walkach na Mierzei Dziwnowskiej.

Fot. L. Tryka

Podobno (?) odbywały się tu uroczystości o charakterze patriotycznym, zapalane były znicze, składane kwiaty... Patrząc na pomnik (zdjęcie wykonano w 2014 roku) jakoś trudno w to uwierzyć. Trudno uwierzyć, że to miejsce pamięci kogokolwiek interesuje, że ktoś czerpiąc pamięć o 30 polskich i radzieckich żołnierzach, którzy polegli na tym kawałku Ziemi Kamieńskiej. Podobno też, jak wskazują niektóre źródła, to właśnie w pobliskim Dziwnówku po raz pierwszy żołnierze Polscy dokonali symbolicznych zaślubin z morzem. 15 marca 1945 roku na plaży w Dziwnówku po wcześniejszych walkach o przełamanie Wału Pomorskiego pod Borujskiem i Wierzchowem, a następnie pod Kamieniem Pomorskim, Wapnem i Wrzosowem, żołnierze 2. Dywizji Piechoty im. Jana Henryka Dąbrowskiego dokonali symbolicznych zaślubin Polski z Bałtykiem.

To miejsce traktowane jest rzeczywiście w „sposób szczególny”. Na przykład, uroczystości rocznicowe z okazji 65-lecia zdobycia przez żołnierzy polskich z 2. Dywizji Piechoty im. Henryka Dąbrowskiego I Armii WP Mierzei Dziwnowskiej nie mogły się odbyć, ponieważ z pomnika został tylko gruz, został zniszczony w wyniku prac drogowych. Teraz nie wygląda dużo lepiej: odłupane fragmenty, nieczytelna tablica, betonowe miejsca na znicze lub kwiaty służą za... śmietniczki.

Publikujemy zdjęcia z tego smutnego, zapomnianego miejsca. Może jednak ktoś się ocknie. Tak zwyczajnie, po ludzku. Bez narażania się na posądzenie o zbędny patos - to przecież miejsce pamięci o poległych. To nasza historia (to patos, czy jeszcze nie?).

Nie wiem, czy i jakie decyzje zostaną podjęte, ale w takim stanie to miejsce być nie może. Nie powinno.

Odeszli na WIECZNĄ WARTĘ

† PŁK TADEUSZ KOWALSKI

Z wielkim smutkiem zawiadamiamy, że 22 października 2015 roku zmarł płk Tadeusz KOWALSKI, Kawaler Orderu Wojennego Virtuti Militari, członek Zarządu Klubu Kawalerów Orderu Wojennego Virtuti Militari, społecznik, przyjaciel młodzieży.

Mimo wielu obowiązków społecznych, którym samodzielnie stawiał czoła, mimo poważnych własnych problemów zdrowotnych, zawsze znalazł siły i czas na

spokojną rozmowę, pytanie: „co tam u ciebie, u was?” I słuchał, naprawdę słuchał, wychodził z inicjatywą pomocy. Uśmiechnięty i życzliwy, dyskretny, taktowny, chętnie dzielący się swym bogatym doświadczeniem żołnierskim i życiowym. Posiadający niezwykle cenny i rzadki dar: umiejętność rozmowy i słuchania drugiego człowieka - takim pozostanie na zawsze w naszej wdzięcznej pamięci.

Pułkownik Tadeusz Kowalski służył w 1 Dywizji Piechoty im. Tadeusza Kościuszki oraz w 1. Berlińskim Pułku Artylerii Lekkiej, a także w oddziale partyzanckim 27. Wołyńskiej Dywizji Piechoty Armii Krajowej. Jego szlak bojowy i zasługi w walkach o wolność i niepodległość kraju ukazują zaszczytne odznaczenia, którymi został wyróżniony:

- krzyż srebrny V klasy orderu wojennego VIRTUTI MILITARI
- Krzyż Walecznych
- brązowy i srebrny medal „Zasłużony na Polu Chwały”
- medal „Za Warszawę 1939-1945”
- medal „Za Odrę, Nysę i Bałtyk”
- medal „Za Udział w Walkach o Berlin”
- odznaka „Weterana Walk o Niepodległość”
- odznaka „Uczestnika Szturmu Berlina”.

Płk Tadeusz Kowalski całe swoje życie związał z wojskiem, służył w Dowództwie Zgrupowania Jednostek Kolejowych i Drogowych w Modlinie. Po zakończeniu służby wojskowej aktywnie udzielał się w pracach społecznych różnych organizacji kombatanckich, oświatowych i kulturalnych. Aktywnie uczestniczył w uroczystościach i spotkaniach o charakterze historyczno-patriotycznym. Współpracował z Wojskowym Centrum Edukacji

Obywatelskiej. Szczególnie bliskie sercu i ważne dla śp. płk. Tadeusza Kowalskiego były spotkania z młodą kadrami Wojska Polskiego oraz młodzieżą szkolną, w tym m.in. z klasami o profilu wojskowym organizowanych przez WCEO. Nigdy nie odmawiał zaproszeniom, nawet daleko poza granicami Warszawy, np. w Bornem Sulimowie.

Cześć Jego Pamięci

Podziękowanie

dla

Sztapu Generalnego Wojska Polskiego,
Stowarzyszenia-Klubu Kawalerów Orderu Wojennego
Virtuti Militari w Warszawie ul. 29 listopada 9,
Dowódcy Garnizonu Warszawa,
Dowództwa 10 Warszawskiego Pułku Samochodowego
im. mjr Stefana Bronisława Starzyńskiego ul. 29 listopada 1,
Rodziny, Przyjaciół, Kolegów i Uczestników ostatniej drogi

mojego Męża

pulkownika

Tadeusza Kowalskiego

oraz

Domowi Pogrzebowemu "STYKS"
za wysoką kulturę i profesjonalną
organizację ceremonii pogrzebu

żona

Wspomnijmy... jedno ze spotkań płk. Tadeusza Kowalskiego z młodzieżą szkolną

27 kwietnia 2015 r. w 10 Pułku Samochodowym im. mjr. Stefana Bronisława Starzyńskiego, wiceprezes Klubu VM płk w st. spocz. Tadeusz Kowalski wziął udział – na zaproszenie Wojskowego Centrum Edukacji Obywatelskiej – w spotkaniu z uczniami klas mundurowych o profilu wojskowym z VI Liceum Ogólnokształcącego im. Zesłańców Sybiru w Toruniu. Spotkanie odbyło się w ramach uroczystej inauguracji kilkudniowej Wojskowej Zielonej Szkoły.

Płk Tadeusz Kowalski opowiadał uczniom o losach żołnierzy Wojska Polskiego na frontach II wojny światowej oraz podzielił się doświadczeniami ze swojego szlaku bojowego. Służył w 1. Warszawskiej Dywizji Piechoty im. Tadeusza Kościuszki

oraz w 1. Berlińskim Pułku Artylerii Lekkiej, a także w oddziale partyzanckim 27. Wołyńskiej Dywizji Piechoty Armii Krajowej.

Spotkanie z młodzieżą trwało prawie dwie godziny i gdyby nie napięty dalszy program, na pewno szybko by się nie zakończyło. Płk Tadeusz Kowalski swoje wspomnienia zakończył na tym momencie historii, kiedy żołnierz polski święcił triumf zwycięstwa nad faszystowskimi Niemcami w Berlinie, a on sam kończył działania wojenne w stopniu „bombardiera”. Wzbogacał swoją opowieść wieloma ciekawostkami z atmosfery i wydarzeń pod Bramą Brandenburską.

Płk Tadeusz Kowalski, a także inni członkowie Klubu VM uczestniczyli już w kilku podobnych spotkaniach organizowanych m.in. w ramach zajęć Wojskowej Zielonej Szkoły. Z młodzieżą spotykali się również płk w st. spocz. Zygmunt Łabędzki i płk w st. spocz. Bolesław Siemiątkowski. Wspomniane wcześniejsze spotkania odbyły się w Warszawie, Bornem Sulimowie i Bydgoszczy.

Są to niezwykle lekcje historii, które kombatancki i młodzież bardzo sobie cenią. Żadne słowo pisane nie zastąpi bowiem bezpośrednich rozmów ze świadkami i uczestnikami wydarzeń wojennych, z drugiej zaś strony – młodzież (a szczególnie z klas o profilu wojskowym, którą integrują wspólne zainteresowania i pasje) jest bardzo wdzięcznym słuchaczem, uważnym i dociekliwym, często krytycznym i niechętnym do kompromisów, ale - wrażliwym.

lt

† PPŁK STANISŁAW ŚLESICKI

Był dowódcą III plutonu 8 kompanii 80 Pułku Piechoty. W roku 1935 ukończył prawo na Uniwersytecie Warszawskim. Odbił służbę wojskową w szkole Podchorążych Rezerwy w Słonimie; w 1938 roku został mianowany podporucznikiem rezerwy.

W kampanii wrześniowej 1939 roku, 26-letni ppor. rez. Stanisław Ślesicki jako żołnierz 20. Dywizji Piechoty wziął udział w bitwie pod Mławą, odwrocie nad rzekę Narew i

Bug oraz w walkach obronnych Modlina i warszawskiej Pragi. Po kapitulacji stolicy, więziony był w obozach jenieckich w Itzehoe, Sandbostal, Lubeka i Dössel.

Po wojnie, w sierpniu 1945 roku Stanisław Ślesicki rozpoczął pracę jako obrońca obywateli polskich w brytyjskich sądach wojskowych, w brytyjskiej strefie okupacyjnej Niemiec. W 1947 roku został zatrudniony jako prawnik w Polskiej Misji Repatriacyjnej, a następnie w Konsulacie Generalnym PRL w Düsseldorfie. Wrócił do kraju w pierwszej połowie 1950 roku i rozpoczął pracę jako radca prawny w Ministerstwie Kultury.

Pułkownik Stanisław Ślesicki uhonorowany został wieloma odznaczeniami i wyróżnieniami, w tym m.in.: krzyżem srebrnym orderu wojennego Virtuti Militari, Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski, odznaką „Adwokatura Zasłużonym”, dyplomem Honorowego Obywatela Miasta Mławy oraz medalami „Pro Memoria” i „Zasłużony dla Miasta Mławy”.

Bardzo aktywnie udzielał się w pracy społecznej, m.in. w Kole Adwokatów Emerytów i Rencistów oraz w naszym Stowarzyszeniu.

Pogrzeb śp. Stanisława Ślesickiego odbył się 24 września 2015 r. na Cmentarzu Bródnowskim w Warszawie.

Odpoczywaj w Pokoju

† MJR W ST. SPOCZ. TEOFIL NADRATOWSKI

Ze smutkiem zawiadamiamy, że 9 stycznia 2015 r. zmarł w wieku 105 lat mjr w st. spocz. Teofil NADRATOWSKI Kawaler Krzyża Srebrnego Orderu Virtuti Militari V klasy, odznaczony Srebrnym Krzyżem Zasługi z Dwoma Mieczami oraz Złotym Krzyżem Zasługi.

Teofil Nadratowski urodził się 9 października 1909 r. w Osieczniku na Wołyniu (dziś Ukraina), jako szóste dziecko Antoniego i Józefy z d. Leszczyńska. Ojciec zmarł, gdy Teofil miał 5 lat, matka zmarła w 1956 roku.

Ukończył siedem klas szkoły powszechnej i trzy lata szkoły rolniczej w Turzysku. W 1928 roku odbył kurs szoferski w Warszawie, a w latach 1931-32 zasadniczą służbę wojskową. Podczas służby wojskowej kontynuował naukę w 5-miesięcznej szkole telefonicznej w Krasnym Stawie. Po wojsku pracował jako instruktor przysposobienia wojskowego w Związku Strzeleckim.

Przydział mobilizacyjny otrzymał 15 sierpnia 1939 roku. Podczas wojny obronnej walczył w szeregach Batalionów Chłopskich, następnie jako żołnierz 27. Wołyńskiej Dywizji Piechoty (Pułk Artylerii Lekkiej). Brał udział w działaniach Armii Pomorze pod Nakłem, w okolicach Bydgoszczy i pod Świeciem. Po kampanii wrześniowej włączył się do działań niepodległościowych, wstąpił do Służby Zwycięstwa Polsce. Dowodził kompanią podczas akcji „Burza”. W lipcu 1939 roku został aresztowany przez NKWD w Otwocku i uwięziony na Majdanku, skąd zbiegł po 6 tygodniach. Z Wołynia wyjechał w roku 1944 roku.

W 1941 roku zawarł związek małżeński z Marią Nować. Państwo Nadratowscy dochowali się sześciorgo dzieci: czterech synów i dwóch córek.

Teofil Nadratowski zamieszkał w Smolnikach w 1946 roku. Po wojnie pracował w Powiatowej Radzie Narodowej w Wydziale Rolnictwa i Leśnictwa jako agronom, prowadził też z żoną Marią gospodarstwo rolne. W 1974 roku przeszedł na emeryturę. Jako emeryt, pracował przez kolejne pięć lat jako prezes Spółki Wodnej Gminy Szubin.

Klub VM miał zaszczyt i przyjemność spotkać się z Panem Teofilem, współtworzyć uroczysty charakter spotkania z okazji 102. rocznicy Jego urodzin. Płk Łąbedzki uczestniczył wówczas w ceremonii przekazania Jubilatowi pamiątkowej szabli z wygrawerowaną dedykacją od ministra Jana Stanisława Ciechanowskiego, sprawującego wówczas stanowisko p.o. kierownika Urzędu ds. Kombatantów i Osób Represjonowanych, później - szefa tego Urzędu. W imieniu Pana Ministra, w obecności zastępcy komendanta WKU w Bydgoszczy mjr. Bogdana Ziółka, szablę wręczył płk Zbigniew Krzywosz z Urzędu ds. Kombatantów i Osób Represjonowanych.

Odszedł od nas Człowiek Wielkiego Serca, zasłużony dla Ojczyzny, pełen energii i obdarzony ogromnym poczuciem humoru, dystansem do siebie i życia.

Niech Odpoczywa w Pokoju

† KPT. ZYGMUNT KULTYS „LIS”

7 lutego pożegnaliśmy kpt. Zygmunta Kultysa „Lis” - żołnierza Armii Krajowej i Zrzeszenia „Wolność i Niezawisłość”, podkomendnego mjr. Mariana Bernaciaka „Orlika”. Msza Św. pogrzebowa odbyła się w kościele parafialnym w Rykach, w którym na wspólną modlitwę przybyła rodzina, kombatanzi z Koła ŚŻŻAK w Rykach oraz Środowiska 15. Pułku Piechoty „Wilków” AK oraz mieszkańcy Ryk.

Doniosłości Ostatniego Pożegnania dodała obecność Kompanii Reprezentacyjnej Sił Powietrznych z Dębina. Uroczystości pogrzebowe rozpoczęły się odczytaniem przez Krystiana Pielachę, Prezesa Koła ŚŻŻAK w Rykach, życiorysu przedstawiającego postać zmarłego, po czym ks. Błażej Woszczek udekorował trumnę niebiesko-czarną wstęgą orderu Virtuti Militari.

Na zakończenie mszy świętej, Waldemar Strzałkowski reprezentujący prezydenta Bronisława Komorowskiego odczytał pożegnalne słowo. Po nim przemówił ks. Woszczek, reprezentujący Prezesa Klubu VM płk. Zygmunta Łabędzkiego, a także ostatnie słowa pożegnania dziadka wygłosili wnukowie. Dalsze ceremonie pogrzebowe odbyły się na cmentarzu parafialnym w Rykach, podczas którego Kompania Reprezentacyjna Sił Powietrznych oddała potrójną salwę honorową i odegrany został przez trębacza sygnał „Śpij kolego”.

Cześć Jego Pamięci

† MIECZYŚŁAW EDWARD SZPYRA

W dniu 10 sierpnia 2015 roku w wieku 93 lat zmarł Mieczysław Edward Szpyra, ostatni Kawaler Orderu Wojennego Virtuti Militari na Zamojszczyźnie. Pogrzeb z uroczystą pełną asystą wojskową odbył się w Rachaniach (powiat tomaszowski) 17 sierpnia.

Urodził się 6 grudnia 1922 roku w niewielkiej wsi Józefówce koło Rachai jako najmłodszy z czworga dzieci Ewy i Jana Szpyrów. W Rachaniach ukończył szkołę podstawową (powszechną) z wyróżnieniem, dzięki czemu uzyskał stypendium premiera rządu polskiego Składkowskiego dla uzdolnionych dzieci wiejskich, co umożliwiło mu podjęcie dalszej nauki w renomowanym gimnazjum w Tomaszowie Lubelskim. Naukę, po ukończeniu dwóch klas, przerwał wybuch wojny.

Już w początkowym okresie okupacji dwaj starsi bracia Edwarda (bo tym imieniem zmarły posługiwał się przez całe życie) Kazimierz (żołnierz kampanii wrześniowej, pseudonim „Kmieć”) i Jan (pseudonim „Leśnik”) rozpoczęli działalność konspiracyjną na terenie powiatu tomaszowskiego. Niestety, na przełomie 1940 i 1941 roku obydwaj zostali aresztowani i zamordowani: Kazimierz w Oświęcimiu, Jan w Rotundzie Zamojskiej.

Pomimo tej rodzinnej tragedii (wojny nie przeżył też szwagier i ojciec), Edward również podjął działalność w ruchu oporu najpierw jako kolporter prasy konspiracyjnej,

łącznik i zwiadowca, a następnie w partyzantce, początkowo w oddziale Armii Krajowej, potem w Batalionach Chłopskich. Jako wielki miłośnik Sienkiewicza przyjął pseudonim „Jurand”.

Mimo młodego wieku został dowódcą Plutonu Konnego Zwiadu. Uczestniczył w licznych akcjach dywersyjno-sabotażowych oraz walkach na terenie Zamojszczyzny, zarówno z okupantem hitlerowskim, jak i nacjonalistami ukraińskimi, wykazując się walecznością, odwagą i bohaterstwem. Warto tu wspomnieć o głośnej obronie dworu w Żulicach pod dowództwem „Juranda”. Dwór, w którym znalazła schronienie grupa kobiet i dzieci został otoczony przez bandę UPA usiłującą go spalić wraz z ludźmi w środku. Dzięki walecznej obronie przez kilku młodych chłopców z „Jurandem” na czele do tego, na szczęście, nie doszło i wszyscy zostali uratowani. Za bohaterskie czyny został odznaczony Krzyżem Srebrnym Orderu Virtuti Militari, Krzyżem Partyzanckim oraz Krzyżem Batalionów Chłopskich.

Po wkroczeniu Armii Czerwonej do Polski w listopadzie 1944 roku Edward, wraz z dużą grupą partyzantów, uznanych za zagrożenie dla nowej władzy, został aresztowany, a następnie, bez żadnego sądu i wyroku, wywieziony do łagrów NKWD na Uralu, gdzie spędził 3 lata (w 5 różnych łagrach) w nieludzkich warunkach (praca głównie w kopalniach węgla), wielokrotnie cudem unikając śmierci. Po powrocie do Polski pod koniec 1947 roku i odmowie współpracy z UB, w dalszym ciągu był represjonowany przez władze komunistyczne. Po maturze podjął studia wyższe najpierw w UMCS, potem KUL w Lublinie, ale został z nich relegowany jako „ideologicznie podejrzany”. Studia ekonomiczne ukończył w Krakowie dopiero w latach 60-tych. Swoje wojenne i powojenne losy opisał w biograficznej książce pt. „Moja wojna z Hitlerem, Banderą i Stalinem”.

Całe swoje życie zawodowe Edward związał z Powszechnym Zakładem Ubezpieczeń, początkowo w Hrubieszowie, a następnie w Lublinie i Warszawie osiągając wysokie stanowisko dyrektora departamentu w centrali PZU, pomimo znacznych utrudnień w karierze spowodowanych odmową wstąpienia do PZPR. Na emeryturze był doradcą prezesa PZU, rzecznikiem prasowym tej instytucji oraz wieloletnim redaktorem naczelnym czasopisma „Wiadomości Ubezpieczeniowe”. Opublikował kilkadziesiąt artykułów o problematyce ubezpieczeniowej. Jako wybitny specjalista w swojej dziedzinie w latach 1992-1998 był wykładowcą w Wyższej Szkole Ubezpieczeń i Bankowości w Warszawie. Za swoje zasługi zawodowe otrzymał Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski oraz inne odznaczenia państwowe.

Ostatnie miesiące życia spędził w rodzinnej Józefówce. Jego życzeniem było spocząć na cmentarzu w Rachaniach obok rodziców i w symbolicznym grobie braci. W ostatniej drodze towarzyszyła mu rodzina, przyjaciele, sąsiedzi oraz byli współpracownicy. Uroczystości pogrzebowe uświetniła asysta wojskowa Garnizonu Zamość pod dowództwem kpt. Wojciecha Bryknera oraz Orkiestra Wojskowa Garnizonu Rzeszów.

Rodzina składa serdeczne podziękowania Klubowi Kawalerów Orderu Virtuti Militari w Warszawie za pomoc w organizacji ceremonii pochówku, a kapitanowi Wojciechowi Bryknerowi za jej mistrzowskie przeprowadzenie. Zdaniem wielu obecnych, był to najpiękniejszy pogrzeb, w którym uczestniczyli.

prof. dr hab. Jolanta Szpyra-Kozłowska

Cześć Jego Pamięci

S T A T U T
KLUBU KAWALERÓW ORDERU WOJENNEGO
VIRTUTI MILITARI

Tekst jednolity

Rozdział I
POSTANOWIENIA OGÓLNE

§ 1

1. **Ogólnopolski Klub Kawalerów Orderu Wojennego Virtuti Militari**, zwany dalej **Klubem VM**, jest stowarzyszeniem weteranów posiadających to zaszczytne odznaczenie.
2. Klub VM działa na podstawie niniejszego *Statutu*, opartego na prawie o stowarzyszeniach i posiada osobowość prawną.
3. Klub VM jako stowarzyszenie weteranów jest spadkobiercą tradycji Klubu tego zaszczytnego odznaczenia działającego po pierwszej wojnie światowej w II Rzeczypospolitej Polskiej.
4. Terenem działania Klubu VM jest obszar Państwa Polskiego, a siedzibą główną jest m. st. Warszawa, kod pocztowy 00-904 Warszawa, ul. 29 Listopada 1.
5. Klub VM używa pieczęci podłużnej o nazwie *Klub Kawalerów Orderu Wojennego Virtuti Militari* z podaniem dokładnego adresu; może używać własnych znaków i legitymacji ustalonych przez władze Klubu VM.
6. Praca wszystkich członków Klubu VM ma charakter społeczny.
7. Koszty wynikające z działalności administracyjnej i reprezentacyjnej Klubu VM pokrywane są ze składek członkowskich oraz dotacji osób i instytucji sponsorujących, lub z realizacji zawartych umów z instytucjami do tego rodzaju działalności powołanych.

Rozdział II
CEL I ZADANIA KLUBU VM ORAZ SPOSOBY ICH REALIZOWANIA

§ 2

Cel i zadania

1. Kulturowanie i propagowanie tradycji walk o wolność i niepodległość Polski, chwały oręża polskiego, szczególnie wybitnych żołnierzy - Dam i Kawalerów Orderu Wojennego Virtuti Militari.
2. Obrona godności, dobrego imienia i honoru Dam i Kawalerów Orderu Wojennego Virtuti Militari.
3. Utrzymywanie koleżeńskich więzi i współpracy (niezależnie od pełnionych funkcji organizacyjnych w Klubie VM) pomiędzy Damami i Kawalerami Orderu Wojennego VM w kraju i za granicą.
4. Reprezentowanie wobec władz państwowych i innych instytucji uzyskanych praw oraz obowiązków Dam i Kawalerów Orderu Wojennego Virtuti Militari.

§ 3

Realizacja zadań

1. Działalność statutową Klub VM osiąga poprzez pracę społeczną Zarządu i powoływanych - w miarę potrzeb, jak też możliwości zdrowotnych członków - komisji problemowych w Warszawie i na terenie Polski.

2. Organizowanie spotkań koleżeńskich, środowiskowych i towarzyskich.
3. Tworzenie i popieranie różnych form działalności publicystycznej i wydawniczej z zakresu utrwalania tradycji samego Orderu Virtuti Militari, jak też jego Dam i Kawalerów.
4. Wydawanie *Biuletynu* klubowego i *Zeszytów Historycznych*, w których poruszane są zdarzenia nie zawsze uznawane przez historyków zawodowych za najważniejsze, ale może w przyszłości uznane będą przez potomnych (przy innych formach wydawniczych) za ciekawe.
5. Uczestnictwo w uroczystościach państwowych i narodowo patriotycznych.
6. Pomoc w uzyskiwaniu (dla członków) wyższych stopni wojskowych i odznaczeń.
7. Występowanie do władz o godne uhonorowanie Dam i Kawalerów Virtuti Militari z okazji świąt państwowych i rocznic.
8. Działania związane z pomocą finansową w załatwianiu instytucjonalnej opieki socjalnej, medycznej, szpitalnej, sanatoryjnej i pobytu w domach opieki społecznej.
9. Zapewnienie pogrzebów z honorami wojskowymi, w asyście Kompanii Honorowej Wojska Polskiego.

Rozdział III

CZŁONKOWIE – ICH PRAWA I OBOWIĄZKI

§ 4

1. Członkowie Klubu VM dzielą się na zwyczajnych i wspierających.
2. Członkiem Klubu VM może być tylko osoba korzystająca w pełni z praw obywatelskich.

§ 5

1. Członkiem zwyczajnym Klubu VM może zostać osoba odznaczona Orderem Wojennym Virtuti Militari, niezależnie od miejsca zamieszkania i obywatelstwa.
2. Członek zwyczajny Klubu VM nie może być jednocześnie członkiem dwóch, czy więcej klubów Kawalerów Orderu Wojennego Virtuti Militari, gdyby takie powstały w innych rejonach kraju.
3. Honorowymi prezesami lub członkami Klubu VM (uhonorowanymi specjalnym dyplomem) mogą być tylko członkowie zwyczajni odznaczeni Orderem Wojennym Virtuti Militari, którzy ustąpili z Zarządu Klubu lub zrezygnowali z kandydowania z ważnych osobistych przyczyn, a uznani zostali przez Walne Zebranie, że korzystanie z ich pomocy w działalności statutowej Klubu VM, jak też ich dotychczasowe zasługi w działalności Klubu VM, a szczególnie w reaktywowaniu Klubu VM są wyjątkowe i ich pomoc w działalności Klubu VM w uznaniu statutowo wybranego Zarządu jest ważna i niezbędna.
4. W okresach pomiędzy *Walnymi Zebraniem* do nadawania tytułów z punktu 3 upoważniony jest Zarząd Klubu VM, którego decyzje podejmowane są większością głosów na specjalnie zwołanym *Nadzwyczajnym Zebraniu* Zarządu Klubu VM dotyczącym tylko temu zagadnieniu.
5. Członkiem wspierającym Klubu VM może być osoba fizyczna lub prawna wspierająca materialnie lub współpracująca na rzecz Klubu VM oraz utożsamiająca się z celami Klubu VM i jego zadaniami statutowymi.

§ 6

Członkami Klubu VM nie mogą być osoby, które:

1. Postępowały w sposób nieliczący z godnością i honorem Damy i Kawalera Orderu Wojennego Virtuti Militari lub popełniły czyn niegodny.

2. Były udowodnionymi pracownikami lub współpracownikami służby bezpieczeństwa, informacji wojskowej bądź innych organizacji: aparatu ucisku i zniewolenia społeczeństwa.

§ 7

Członków zwyczajnych przyjmuje Zarząd na podstawie odpowiednich dokumentów i po złożeniu stosownej deklaracji członkowskiej, natomiast *członków wspierających* przyjmuje Zarząd na podstawie odpowiedniej deklaracji.

§ 8

Członek zwyczajny Klubu VM posiada prawo:

1. Czynne i bierne prawo wyborcze do władz Klubu VM.
2. Uczestnictwa w działalności Klubu VM, wyrażania opinii i zgłaszanie wniosków.
3. Otrzymania za pośrednictwem Zarządu Klubu VM pomocy w zakresie określonym w §3 punkt 4, 5, 6, 7 i 8 *Statutu* Klubu VM.

§ 9

Członkowie wspierający mają tylko prawo:

1. Brania udziału w działalności Klubu VM z głosem doradczym.
2. Zgłaszania swoich opinii i wniosków.

§ 10

Każdy członek Klubu VM ma obowiązek:

1. Dbać o godność i honor członka Klubu VM oraz chronić symbole Orderu VM.
2. Brać udział w realizacji celów Klubu VM.
3. Stosować się do postanowień *Statutu* Klubu VM.
4. Wywiązywać się z zadeklarowanych świadczeń finansowych i składek członkowskich oraz innych zobowiązań członkowskich.

§ 11

Członkostwo w Klubie VM wygasa w przypadku:

1. Śmierci.
2. Wystąpienia z Klubu VM.
3. Skreślenia przez Zarząd w przypadku naruszenia przez członka §10 lub ujawnienia nowych okoliczności, które spowodują wygaśnięcie członkostwa.
4. Skazanie członka Klubu VM prawomocnym wyrokiem sądowym na karę pozbawienia praw publicznych.
5. Członek Klubu VM - podlegający decyzji skreślenia przez Zarząd w trybie punktu 3 i 4 - posiada prawo odwołania się na piśmie z uzasadnieniem do *Walnego Zebrania* Klubu VM.

Rozdział IV

WŁADZE I STRUKTURA ORGANIZACYJNA KLUBU VM

§ 12

Władzami Klubu VM są:

1. Walne Zebranie.
2. Zarząd.

3. Komisja Rewizyjna.

Klub VM współpracuje z powołaną przez Prezydenta RP Kapitułą Orderu Wojennego Virtuti Militari, a jego działalność podlega nadzorowi ze strony właściwego terytorialnie starosty.

§ 13

1. Kadencja wszystkich władz Klubu VM trwa 4 lata. Po wygaśnięciu kadencji członkowie Zarządu oraz *Komisji Rewizyjnej* pełnią swoje funkcje do czasu powołania nowych członków tych organów.
2. Członkowie władz Klubu VM pełnią swe funkcje społecznie.
3. Wyboru władz Klubu VM dokonuje się w głosowaniu tajnym lub jawnym.
4. O wyniku głosowania decyduje zwykła większość głosów, a w razie równej liczby głosów decyduje głos przewodniczącego zebrania.

Rozdział V

WALNE ZEBRANIE CZŁONKÓW KLUBU VM

§ 14

1. *Walne Zebranie* jest najwyższą władzą Klubu VM.
2. *Walne Zebranie* może być zwoływane w trybie zwykłym i nadzwyczajnym.
3. *Zwyczajne Walne* zebrania zwoływane są przez Zarząd Klubu VM raz na cztery lata jako *Walne Zebrania Sprawozdawczo-Wyborcze*.
4. *Nadzwyczajne Zebranie* może być zwołane z inicjatywy Zarządu Klubu VM, Komisji Rewizyjnej lub na żądanie przynajmniej 15-tu członków zwyczajnych i jest ono uprawnione jedynie do rozpatrzenia tych spraw, dla których zostało zwołane.
5. O terminie zwołania *Walnego Zebrania/Nadzwyczajnego Walnego Zebrania* z proponowanym porządkiem obrad Zarząd zawiadamia członków co najmniej 2 tygodnie przed terminem.
6. *Walne Zebranie/Nadzwyczajne Walne Zebranie* jest prawomocne w przypadku prawidłowego zawiadomienia o jego terminie wszystkich członków Klubu VM uprawnionych do głosowania, bez względu na liczbę obecnych na posiedzeniu *Walnego Zebrania/Nadzwyczajnego Walnego Zebrania*, przy uwzględnieniu §21 oraz §22 Statutu Klubu VM. Przez zawiadomienie rozumie się rozesłanie listami poleconymi zaproszenia na *Walne Zebranie/Nadzwyczajne Walne Zebranie* wraz ze wskazaniem miejsca, daty oraz porządku obrad.
7. Uchwały *Walnego Zebrania/Nadzwyczajnego Walnego Zebrania* członków Klubu VM mogą być podejmowane w drodze głosowania korespondencyjnego. Podjęcie uchwały w powyższym trybie nie wymaga zwołania oraz odbycia *Walnego Zgromadzenia/Nadzwyczajnego Walnego Zebrania* członków Klubu VM. Opracowane karty do głosowania wraz z projektami uchwał przesyłane są członkom Klubu VM listami poleconymi. Wypełnione karty do głosowania doręcza się osobiście lub za pośrednictwem poczty na adres siedziby Zarządu Klubu VM, w terminie 30 dni od dnia wystania ich do członków Klubu VM, przy czym – decyduje data doręczenia karty do siedziby Zarządu Klubu VM. W razie nieodeśłania karty do głosowania przez członka Klubu VM, uznaje się, że nie brał on udziału w głosowaniu.

§ 15

Do porządku obrad *Walnego Zebrania* Klubu VM należą:

1. Rozpatrywanie sprawozdań Zarządu Klubu VM, Komisji Rewizyjnej oraz zatwierdzanie (po wysłuchaniu wniosku Komisji Rewizyjnej dotyczącego zamknięcia okresu rachunkowego i udzielenia Zarządowi absolutorium).
2. Wybór do 7 członków Zarządu Klubu VM, którzy wybiorą spośród siebie prezesa, 3 wiceprezesów, sekretarza i skarbnika wraz z zastępcami.
3. Wybór do 5 członków Komisji Rewizyjnej, którzy wybiorą spośród siebie przewodniczącego i jego zastępcę.
4. Uchwalanie *Statutu* Klubu VM, jego zmian i uzupełnień.
5. Uchwalanie regulaminów dotyczących:
 - a) *Walnego Zebrania /Nadzwyczajnego Zebrania*,
 - b) *Komisji Rewizyjnej*,
 - c) innych regulaminów /wytycznych/ o charakterze ogólnym, jeśli taka potrzeba zaistnieje.
6. Wytyczanie kierunków działania na przyszłość.
7. Ocena działalności Władz Klubu VM.
8. Ustalanie wpisowego i składek członkowskich.
9. Podejmowanie uchwały o ew. rozwiązaniu Klubu VM i sposobie likwidacji mienia.

§ 16

W *Walnym Zebraniu /Nadzwyczajnym Walnym Zebraniu* biorą udział członkowie zwyczajni z głosem decydującym, członkowie wspierający z głosem doradczym.

Rozdział VI ZARZĄD KLUBU VM

§ 17

Do zakresu działania Zarządu Klubu VM należy:

1. Kierowanie działalnością Klubu VM.
2. Wykonywanie decyzji /uchwał *Walnego Zebrania*.
3. Reprezentowanie Klubu VM na zewnątrz.
4. Zarządzanie majątkiem, ustalanie planów działania, preliminarza budżetowego i zatwierdzanie rocznego bilansu.
5. Zwoływanie *Walnego Zebrania /Nadzwyczajnego Walnego Zebrania* Klubu VM.

§ 18

Zarząd może dokooptować do swego składu nowych członków w miejsce ustępujących lub na wolne miejsca w liczbie nieprzekraczającej czterech członków.

§ 19

1. Posiedzenia Zarządu zwoływane są w miarę potrzeb, nie rzadziej jednak niż raz na kwartał.
2. Uchwały i decyzje Zarządu zapadają zwykłą większością głosów, przy obecności co najmniej połowy członków. W przypadku równej liczby głosów decyduje głos przewodniczącego lub wiceprzewodniczącego prowadzącego zebranie.

Rozdział VII

Komisja Rewizyjna Klubu VM

§ 20

1. *Komisja Rewizyjna* jest organem kontrolnym Klubu VM.
2. Do zakresu działania *Komisji Rewizyjnej* należy:
 - a) kontrola działalności merytorycznej i finansowej Klubu VM zgodnie z przepisami prawa, *Statutu* i uchwałami *Walnego Zebrania*;
 - b) przedstawianie na piśmie obiektywnej oceny działalności Zarządu Klubu VM, wynikającej z przeprowadzonej kontroli w oparciu o możliwości techniczne i kondycyjne działaczy społecznego Zarządu Klubu VM; ocena powinna być oparta o sporządzony i podpisany przez Członków *Komisji Rewizyjnej* i Zarządu Klubu VM protokół;
 - c) *Komisja Rewizyjna* występuje z wnioskiem o udzielenie absolutorium po upływie 4-letniej kadencji Zarządu na *Walnym Zebraniu* Klubu VM, lub na zwołanym *Zebraniu Nadzwyczajnym*, jeśli ten punkt znajduje się w porządku dziennym zebrania;
 - d) uchwały i decyzje *Komisji Rewizyjnej* zapadają zwykłą większością głosów przy obecności co najmniej połowy członków. W przypadku równej liczby głosów decyduje głos przewodniczącego lub wiceprzewodniczącego prowadzącego zebranie.
3. *Komisja Rewizyjna* może dokooptować do swojego składu nowych członków w miejsce ustępujących lub na wolne miejsce w liczbie nieprzekraczającej dwóch członków.

Rozdział VIII

Postanowienia końcowe

§ 21

Zmiany *Statutu* mogą być dokonane z inicjatywy Zarządu przez *Walne Zebranie* Klubu VM - uchwałą podjętą przy obecności co najmniej połowy członków uprawnionych do głosowania, w pierwszym terminie zwołanego *Walnego Zebrania*, natomiast w drugim terminie niezależnie od ilości przybyłych na *Walne Zebranie* członków zwyczajnych (zmiana ta jest konieczna ze względu na wiek i zdrowie członków Klubu VM).

Rozdział IX

Rozwiązanie Klubu VM

§ 22

Uchwałą o rozwiązaniu Klubu VM oraz likwidację jego majątku podejmuje *Walne Zebranie* kwalifikowaną większością 2/3 głosów przy obecności co najmniej połowy ogólnej liczby członków uprawnionych do głosowania w pierwszym terminie, a w drugim terminie niezależnie od ilości głosów uprawnionych do głosowania – uczestników *Walnego Zebrania* Klubu VM.

Za zgodność z *Uchwałą Walnego Zebrania* z dnia 9 maja 2006 r. i postanowieniem Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy w Warszawie, XII Wydziału Gospodarczego Krajowego Rejestru Sądowego, po rozpoznaniu w dniu 22.09.2006 r. zgodnie z sygnaturą sprawy WA XII NR REJ. KRS/029175/06/024, Zarząd Klubu VM przekazuje jednolity tekst *Statutu* do stosowania przez członków Klubu VM.

